

Zweisprachige Unterlage für den Taufunterricht
Deutsch – Farsi

**EVANGELISCH-LUTHERISCHE
LANDESKIRCHE HANNOVERS**

IRANERSeelsorge

Die Bibel – Gottes Geschichte mit den Menschen	3	۳	کتاب مقدس انجیل - داستان خدا با انسانها
Bibel – was man wissen sollte	24	۲۴	کتاب مقدس انجیل آنچه که باید دانست!
Jesus	32	۳۲	عیسی مسیح
Gebote – Spielregeln für die Freiheit	41	۴۱	فرمانها – قوانین برای آزادی
Glauben	48	۴۸	ایمان
Taufe	53	۵۳	غسل تعمید
Christliche Feste und Feiertage	54	۵۴	اعیاد و تعطیلات مسیحی
Ablauf des Gottesdienstes	59	۵۹	مراحل انجام مراسم عبادت

Die Bibel – Gottes Geschichte mit den Menschen

I. Gottes Geschichte mit seinem Volk Israel

1. Die Bezeichnung „Altes Testament“

Die Bezeichnung „Altes Testament“ für die Hebräische Bibel ist vom Neuen Testament her gebildet und benennt das vom jungen Christentum so verstandene Verhältnis zwischen beiden Teilen der Bibel als Verheißung und Erfüllung. Beide Testamente geben ein Zeugnis von Gottes gnädigem „Bund“ (so die ursprüngliche biblische Bedeutung von „Testament“), der nach 2. Mose/Exodus 24 für sein Volk Israel gilt und dessen Wirksamkeit dann in Jesus Christus auf die Menschen aller Völker ausgeweitet wird. Da nach neutestamentarischem Verständnis der Bund mit Israel nicht aufgelöst, sondern erneuert und ausgeweitet wird, reden manche Fachleute, um den Anschein einer Wertigkeit zwischen beiden Bibelteilen zu vermeiden, vom „Ersten“ und vom „Zweiten Testament“.

کتاب مقدس انجیل - داستان خدا با انسانها

الف: داستان خدا با قوم بنی اسرائیل

عنوان " عهد عتیق " برای (تالموت و تورات یهودیان)

عنوان " عهد عتیق " برای انجیل عبری (تالموت و تورات یهودیان) از کتاب مقدس " عهد جدید " مسیحیان گرفته شده است و آنچه را که مسیحیت جدید رابطه ای بین دو قسمت انجیل می فهمد، آنرا مطالبی امیدوارکننده و رضایت بخش می نامد.

هر دو کتاب عهد عتیق و جدید بخشنده خداوند (بنابر معنای اصلی کتاب مقدس از " عهد ") که باب ۲ , آیه ۲۴ برای قوم خود اورشلیم در نظر گرفته و اثرش در عیسی مسیح به مردم تمام ملتها گسترش داده خواهد شد.

از آنجائی که با توجه به درک کتاب عهد جدید (انجیل مسیحیان)، تعهد با اورشلیم حل و فصل نمیشود بلکه تمدید و گسترش می یابد، بعضی از متخصصان به منظور اجتناب از به نظر رسیدن یک همسانی بین دو قسمت کتاب مقدس، از عهد اول و دوم صحبت می کنند.

کلمه عهد در واقع به معنای اتحاد است و اشاره به رابطه وفاداری متقابلی است که خدا و انسان به یکدیگر دارند.

2. Die Entstehung des Alten Testaments

Bevor die ersten Teile des Testaments niedergeschrieben wurden, waren sie schon jahrhundertlang mündlich weitergegeben worden. Ab dem 9. Jahrhundert v. Chr. sind die Texte dann schriftlich fixiert worden.

Es ist jedoch sehr schwer, die genaue Entstehungszeit der alttestamentlichen Bücher anzugeben. Denn selbst innerhalb der einzelnen Schriften lassen sich die Abschnitte unterschiedlichen Alters finden. Die einzelnen Psalmen z.B. sind in verschiedenen Jahrhunderten entstanden, bevor sie zu kleineren Sammlungen und schließlich zum Psalter zusammengefügt wurden.

Ab dem 5. Jahrhundert v. Chr. haben jüdische Gelehrte die heiligen Schriften gesammelt und zu größeren Einheiten zusammengefügt, beginnend mit der Tora, den fünf Büchern Mose. Die jüngsten Bücher wurden erst im 2. Jahrhundert v. Chr. niedergeschrieben. So sind von den Anfängen mündlicher Überlieferung bis zu den letzten schriftlichen Aufzeichnungen des Alten Testaments etwa tausend Jahre vergangen.

۲. پیدایش کتب عهد عتیق:

قبل از اینکه اولین قسمت از کتب عهد عتیق نوشته شود، ابتدا صدها سال پیش به طور شفاهی زبان به زبان گشته است. از قرن ۹ قبل از مسیح به بعد متن ها به صورت کتبی جمع آوری شده اند. با این حال خیلی مشکل است که زمان دقیق پیدایش کتب عهد عتیق را مشخص کرد.

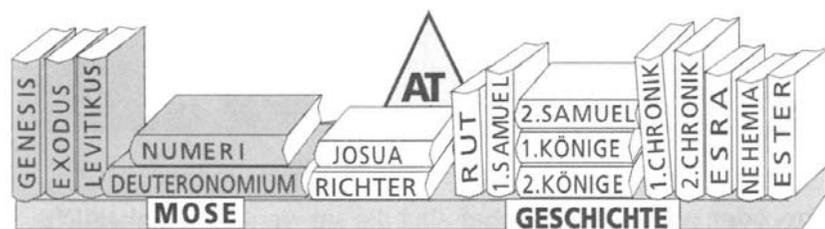
چون حتی در میان تک تک نوشته ها اختلاف قدمت به چشم می خورد. بطور مثال تک تک مزامیرها پیش از اینکه به صورت یک مجموعه کوچک از نوشته ها و سرانجام به صورت یک کتاب جمع آوری شوند، در قرنهای مختلف بوجود آمده اند.

از قرن پنجم قبل از میلاد استادان یهودی متون مقدس را جمع آوری کرده و آنها را به شکل یک واحد بزرگتر ترکیب کرده اند، شروع آن با تورات کتاب پنجم موسی می باشد. جدیدترین کتب در قرن دوم پیش از میلاد نوشته شده اند. بنابر این حدود یک هزار سال فاصله زمانی بین نقل روایت های شفاهی کتب عهد عتیق و آخرین نوشته های کتبی عهد عتیق وجود دارد.

Die Geltung einzelner Bücher war im Judentum lange umstritten. Vermutlich stand der genaue Umfang der hebräischen heiligen Schriften gegen Ende des 1. Jahrhunderts n. Chr. fest. In den Jahrhunderten nach der Zerstörung des Tempels und Jerusalems durch die Römer im Jahr 70 n. Chr. fixierten jüdische Gelehrte die Gestalt des Textes bis in kleinste Einzelheiten.

Der so bearbeitete hebräische Text wird „masoretischer Text“ genannt, weil er in seiner heutigen Gestalt auf der „Masora“ genannten Überlieferungstätigkeit jüdischer Gelehrter („Masoreten“) beruht. Er ist bis heute die Grundlage für die Übersetzung des Alten Testaments.

3. Der Inhalt des Alten Testaments

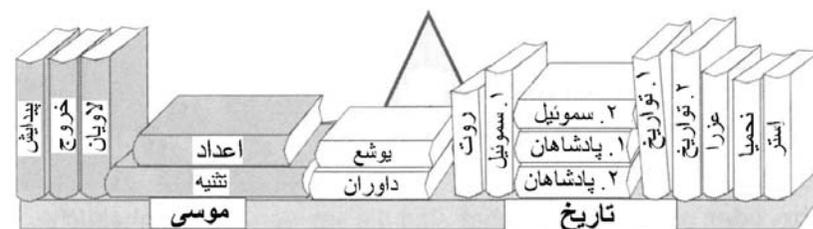
Zu den **Geschichtsbüchern** zählen alle Schriften, die

اعتبار هر یک از این کتابها در یهودیت بحث انگیز بود. احتمالاً محدوده کتابهای مقدس عبری بطور دقیق در اواخر قرن اول میلاد مشخص شده اند.

قرنها بعد از تخریب معبد اورشلیم توسط رومیان در سال ۷۰ بعد از میلاد محققان یهودی متون کتاب مقدس باستانی (مقصود تورات است) با جزییات کامل آن بازنویسی و ثبت کرده اند.

متن عبری امروزی کتاب مقدس عهد قدیم (تالموت و تورات) بنا بر روایات قومی با کوشش محققان یهودی "مزوراتن" باز نویسی شده است و بهمین جهت به نسخه "مازورتی" معروف است. این نسخه مازورتی ماخذ اصلی برای ترجمه کتاب مقدس قدیمی (تالموت و تورات) به زبانهای دیگر می باشد.

۳. محتویات کتاب مقدس قدیمی (تورات)

کتابهای تاریخی شامل تمام نوشته هایی می باشند که پیدایش و

die Entstehung und die geschichtliche Entwicklung des alten Israel darstellen. Die **fünf Bücher Mose**, so genannt, weil in ihnen Mose als Befreier und Gesetzgeber des Volkes die wichtigste Gestalt ist, beginnen mit Erzählungen von der Erschaffung der Welt und des Menschen, stellen die lange Vorgeschichte Israels dar und erzählen ausführlich vom Auszug aus Ägypten.

Im Mittelpunkt dieser Schriften stehen der Bundschluss zwischen Gott und seinem Volk und die Kundgabe des Bundesgesetzes, dessen wichtigster und bekanntester Teil die Zehn Gebote sind. Die ersten fünf Bücher der Bibel enden mit dem Tod Moses unmittelbar vor dem Einzug ins verheißene Land, das er selbst noch sehen, aber nicht mehr betreten darf.

Nach den lateinischen Namen heißen die fünf Bücher Mose auch:

Genesis (schildert die „Entstehung“ der Welt und der Menschheit),

Exodus (erzählt den „Auszug“ der Israeliten aus Ägypten),

Levitikus (enthält Vorschriften für die „levitischen Priester“),

توسعه تاریخی اسرائیل باستان را نشان می دهند.

۵ " کتاب موسی": اینطور نامیده شده اند، چرا که در آنها موسی به عنوان آزاد کننده و قانون گذار بنی اسرائیل مهمترین شخصیت است که با روایت هایی از پیدایش جهان و انسان آغاز شده است و پیشینه اسرائیل را نشان داده و جزئیات خروج یهودیان از مصر را بطور کامل تعریف می کنند

نقطه تمرکز این نوشته ها "عهد و پیمان خدا" با خلقش و اعلام قانونهای تعهد که مهمترین قسمتشان فرمانهای دهگانه است، می باشد.

اولین پنج کتاب انجیل با درگذشت حضرت موسی، بلافاصله قبل از رسیدن به سرزمین مقدس که ایشان دیده اما اجازه ورود نداشتند، پایان می یابد.

نام پنج کتاب حضرت موسی به لاتین:

پیدایش (نشانه های پیدایش جهان و انسان)

خروج (خروج بنی اسرائیل را از مصر بیان می کند)

لاویان (که شامل قوانین و مقررات مربوط به کشیش لاوی)

Numeri (verzeichnet am Anfang und am Ende des Buches die „Anzahl“ der Israeliten) und Deuteronomium (bringt zum „zweiten Mal“ die Zehn Gebote und andere Gesetzschriften).

Die **Bücher Josua und Richter** geben einen Einblick in die vorstaatliche Zeit Israels, die durch Josua, den Nachfolger von Mose, und überragende Rettergestalten, die so genannten „Richter“, bestimmt ist.

In den **Samuel- und Königsbüchern** sowie in den Chronikbüchern wird die Entstehung des Israelitischen Königtums ausführlich beschrieben, weiter der Aufstieg Israels unter David und Salomo zu einem selbstständigen Staatswesen.

Dieses zerfiel allerdings nach Salomos Tod in die beiden Teilreiche Israels im Norden („Nordreich“) und Juda im Süden („Südreich“).

Das vorläufige Ende ihrer Existenz brachten der Sieg der Assyrer über Israel (722 v. Chr.) und die Niederwerfung Judas durch die Babylonier (587 v. Chr.). Die biblischen Geschichtsschreiber verstehen diese politisch-militärische Katastrophe als eine Folge

اعداد (در ابتدا و در خاتمه کتاب تعداد بنی اسرائیلیها را ذکر می کند)

تثنیه (برای دومین بار ده فرمان و قوانین و مقررات را بیان می کند)

کتابهای یوشا و ریشتر (قاضی) به ما دیدی نسبت به دوران ماقبل تاریخ، دوران اسرائیل می دهند که توسط یوشا، جانشین موسی، ناجی های برتر که قاضی نامیده می شدند تعیین می شود.

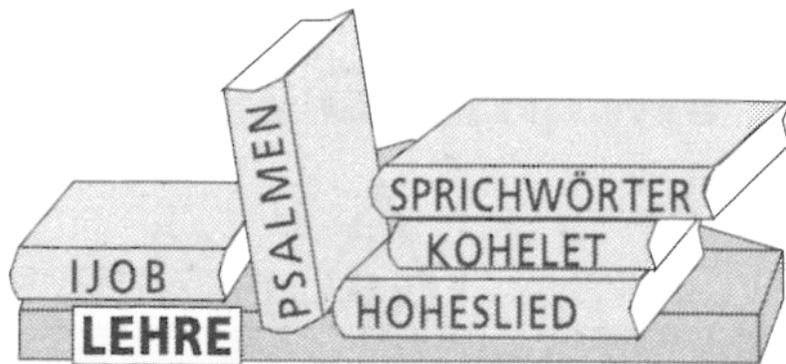
در کتابهای ساموئل . پادشاهان همینطور در کتب وقایع، پیدایش سلطنت اسرائیل در جزئیات . همچنین صعود اسرائیل تحت داوود و سلمان به یک کشور اساسا مستقل شرح داده می شود.

این کشور مستقل پس از مرگ سلمان سقوط کرده و به دو بخش اسرائیل در شمال؛ امپراطوری شمال و یهودا در جنوب؛ امپراطوری جنوب، تقسیم شد.

پایان موقتی موجودیت آنها پیروزی آشوریان را بر اسرائیل آورده و شکست یهودا توسط بابلیان (۵۸۷ ق.م.) مورخان بابلی وقوع این فاجعه سیاسی-نظامی را نتیجه نافرمانی خلق در برابر دستورات خدا می دانند.

des Ungehorsams des Volkes gegen Gottes Gebote. Die Bücher **Esra und Nehemia** handeln vom Wiederaufbau des zerstörten Jerusalem und der Neugründung eines jüdischen Gemeinwesens mit Billigung der persischen Zentralregierung, der das jüdische Volk zu dieser Zeit unterworfen war.

Die alttestamentlichen Geschichtsbücher reflektieren die Entstehung der Welt und der Menschheit sowie die Entwicklung des Volkes Israel.

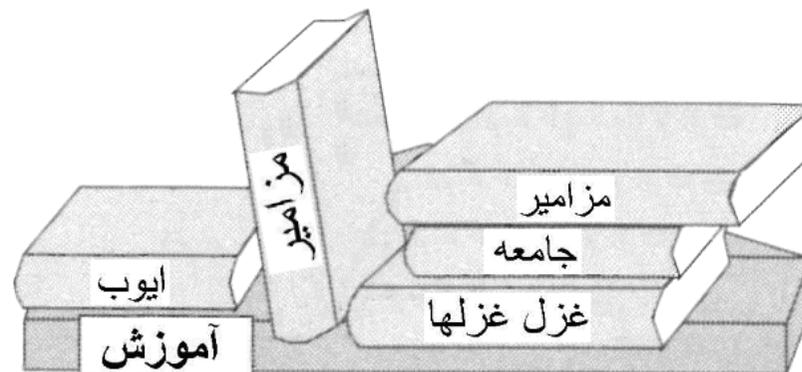

Die **Lehr- oder poetischen Bücher** sind die am wenigsten einheitliche Gruppe von Schriften innerhalb der Bibel.

Die Bücher Ijob (Hiob), Sprichwörter (Sprüche) und Kohelet (Prediger) zählen zu einer Art von Schriften,

کتاب عزرا و نجمیا از بازسازی اورشلیم ویران شده و بناسازی جدیدی از یک جامعه یهودی با تائید دولت مرکزی ایرانیان که در آن زمان حاکم بر جوامع یهود بودند صحبت می کند.

کتابهای تاریخی عهد عتیق منعکس کننده پیدایش جهان و انسان و توسعه و رشد مردم اورشلیم است.

کتابهای آموزشی و یا شاعرانه کوچکترین گروه مشترک در میان کتب انجیل را تشکیل می دهند.

کتابهای ایوب، ضرب المثل ها و کهلت (و اعظه ها) جزء یک نوع از نوشته ها بشمار می روند که در شرق باستان متداول بوده و به نام ادبیات حکمت و پندآموزی شناخته می شده است.

die im Alten Orient allgemein verbreitet war und den Namen „**Weisheitsliteratur**“ trägt. „Weisheit“ bedeutet hier das Verstehen der Ordnung unserer Welt. Dabei verbinden sich Alltagserfahrungen mit dem Wissen um Gott. Solche „Weisheit“ wird meist in kurzen einprägsamen Sprüchen von Lehrenden an Lernende weitergegeben. Deshalb werden die weisheitlichen Schriften auch „Lehrbücher“ genannt. Sie können aber auch in kunstvolle dichterische Sprache gefasst sein wie etwa im Buch Ijob. Eine Sammlung von kurzen Sprüchen ist das Buch der Sprichwörter. Viele der dort behandelten Themen sind heute noch aktuell: Freundschaft, Arbeit, Familienleben und das Verhalten in der Gemeinschaft. Einige der Sprichwörter sind bis heute in Gebrauch, z.B. „Wer anderen eine Grube gräbt, fällt selbst hinein.“ (Sprichwörter 26,27)

Das **Buch Kohelet** enthält die Lehren eines „Philosophen“ (so treffender als die traditionelle Übersetzung mit „Prediger“), der darüber nachdenkt, worin der Sinn des Menschenlebens liegt, das oft so kurz und bedeutungslos erscheint.

Der Verfasser bezweifelt, dass Menschen ihn über-

حکمت در اینجا به معنی درک نظم جهان ماست. در آن تجارب روزمره خود با شناخت از خدا به هم ربط داده می شود. این پند و نصیحت ها اکثرا در ضرب المثل های کوتاه و جاذب از عالمان به آموزندگان منتقل می شود. به همین دلیل نوشته های پندآموز، کتابهای آموزشی نامیده می شوند.

آنها می توانند در زبان هنرمندانه شاعرانه ای جمع آوری شده باشند از جمله کتاب ایوب.

مجموعه ای از اصطلاحات یا ضرب المثل های کوتاه می شود کتاب ضرب المثل. خیلی از موضوعاتی که در آنجا عنوان شده اند مربوط به امروز هم می شوند. دوستی، کار، زندگی خانوادگی و رفتار در جامعه. از بعضی از این امثال تا به امروز هم استفاده می شود، مثلاً "قبری مکن بهر کسی اول خودت بعدا کسی" یعنی کسی که برای دیگران قبری می کند اول خودش در آن می افتد (ضرب المثل ۲۶، ۲۷).

محتوی کتاب کهلت علم فلاسفه هست (ترجمه فیلسوف مناسبتر هست از ترجمه های سنتی واعظ) که در مورد اینکه معنی زندگی انسانها در چیست، فکر می کند، که اغلب بی معنی به نظر می رسد.

نویسنده شک دارد که آیا مردم اصلا می توانند معنی زندگی انسان را بفهمند و به این نتیجه می رسد که فقط خدا معنای همه

haupt erfassen können, und kommt zu dem Schluss, dass nur Gott den Sinn aller Dinge kennt.

Im **Buch Ijob (Hiob)** geht es um das Problem des Leidens: Wie kann der gute Gott das Leiden unschuldiger Menschen zulassen? Das Buch erzählt die Geschichte von Ijob, der durch eine Reihe von Schicksalsschlägen schwer geprüft ist. Im Gespräch mit seinen Freunden ringt er um die Lösung seiner Fragen. Die Antwort gibt Gott ihm durch die Offenbarung der Wunder seiner Schöpfung. Sie sollen Ijob zeigen, dass Gott in Weisheit regiert, auch wenn der Mensch sein Handeln nicht immer begreifen kann.

Zwei Bücher in der Gruppe der „Lehrbücher“ sind eigentlich eine Sammlung von Liedern: Die Psalmen und das Hohelied. Im **Hohelied** sind Liebes- und Hochzeitslieder gesammelt. Der Psalter – wie das Buch der Psalmen auch genannt wird – umfasst Lieder und Gebete, die zum größten Teil im Gottesdienst Israels gesungen oder gesprochen wurden.

Die **Psalmen** wurden lange mündlich weitergegeben. Als sie aufgeschrieben wurden, entstand eine Art

چیز را می شناسد. کتاب ایوب در مورد مشکل درد و رنج است: چگونه این خدائند ناری تعالی می تواند اجازه بدهد که مردم بیگناه رنج ببرند.

این کتاب از داستان ایوب تعریف می کند نه توسط یک سری تقدیرها سخت امتحان شده است.

در گفتگو با دوستانش برای حل مسائش مبارزه می کند.

خدا از طریق فاش کردن معجزه آفرینش به او پاسخ می دهد. این معجزات باید به ایوب نشان بدهند که خدا در حکمت حکومت کی کند حتی اگر انسان اعمال او را نمی تواند بفهمد.

دو کتاب از گروه کتابهای آموزشی هستند که در واقع مجموعه ای از سرود و اشعارند: مزامیر و غزل ها. در کتاب غزل ها، اشعار عاشقانه و عروسی جمع آوری شده است. مزامیر یا زبور همانطور که از اسم کتاب معلوم می شود، شامل سرودها، آهنگها و دعاهایی هستند که بخش بزرگی از آن در مراسم عبادت خوانده و گفته می شوند.

مزامیر برای مدتها دهان به دهان و بطور شفاهی منتقل شدند. با نوشته شدن آنها یک نوع کتاب سرود و دعا بوجود آمد.

„Gesang- und Gebetbuch“ für die Gemeinde. Es gibt unterschiedliche Arten von Psalmen, je nachdem wer spricht (einzelne oder das Volk), wer angesprochen wird (Gott oder ein Mensch) und ob Klage oder Lob ausgedrückt wird.

Die Lehrbücher bieten eine Sammlung von theologisch-philosophischen Betrachtungen, Gebeten, poetischen Texten und Spruchweisheiten.

Auf die Lehrbücher folgen die **Prophetenbücher**. Sie werden nochmals nach ihrem Umfang in die so genannten „großen“ und „kleinen“ Propheten eingeteilt.

Als „große Propheten“ gelten die Bücher **Jesaja, Jeremia und Hesekiel (Ezechiel)**. Von eigener Art sind die **Klagelieder Jeremias** und das Buch **Daniel**. Als „kleine Propheten“ wird die Reihe der zwölf Prophetenbücher von Hosea bis Maleachi bezeichnet.

انواع مختلف مزامیر وجود دارد، بسته به اینکه چه کسی صحبت می کند (یک فرد یا مردم)، خطاب به چه کسی هست (خدا یا انسان) و آیا ابراز شکایت می شود یا ابراز ستایش.

کتابهای آموزشی مجموعه ای از بازتاب های دینی-فلسفی، دعاها، متن های شاعرانه و ضرب المثلهای پندآمیز را ارائه می دهند.

به دنبال کتابهای آموزشی کتابهای پیامبران می آیند. آنها دوباره با توجه به دامنه وسعت و بزرگیشان به اصطلاح به پیامبران بزرگ و کوچک تقسیم می شوند.

به عنوان "پیامبران بزرگ" کتابهای اشعیا، ارمیا و حزقیال معتبر می باشند. مرثیه های ارمیا و کتاب دانیال نوع مخصوص به خود دارند. به عنوان پیامبران کوچک به مجموعه دوازده کتاب هوشع نبی و ملاکی اشاره می شود.

Die Propheten sind Kritiker und Mahner ihrer Zeit. Sie verkünden eine Botschaft, die ihnen durch göttliche Eingebung oder Vision aufgetragen wurde. Erhalten geblieben sind ihre Worte, weil sie von ihnen selbst oder von ihren Schülern aufgeschrieben wurden.

Die Propheten decken die Versäumnisse des Volkes und seiner Oberschicht auf und sie drohen dafür Gericht und schlimme Vergeltung an. Dank dem Wirken seiner Propheten konnte Israel auch in seinen politischen Katastrophen das Handeln Gottes erkennen.

Doch mitten in ihren Gerichtsansagen findet sich bei den Propheten auch die Ankündigung künftigen Heils. Gott denkt nicht daran, sein Volk für immer zu verlassen. Er verheißt immer wieder eine neue Ordnung, einen neuen Bund (Jeremia 31) und sogar einen neuen König aus dem Hause Davids, der für Frieden und die erneute Hinwendung des Volkes sorgen wird (z.B. Jesaja 11).

پیامبران منتقدان و هشداردهندگان زمانشان هستند. آنها پیامی را اعلام می کنند که توسط وحی الهی یا الهام خدایی به آنها اعمال شده است. حرفها و کلمات آنها حفظ شده اند چرا که خود ایشان و یا شاگردانشان آنها را نوشته اند.

پیامبران غفلتهای ملت و قشر بالای جامعه را آشکار می کنند و آنها را دادگاه و مجازات سهمناک تهدید می کنند. با قدردانی از کار پیامبران خود اسرائیل هم توانست در حوادث سیاسی خواست خدا را تشخیص بدهد.

امامیان میان بیانهای دادگاه ایشان نزد پیامبران اعلام نجات آینده هم یافت می شود. خدا به هیچ وجه قد ترک قوم خود را ندارد. او همیشه وعده یک نظم جدید را می دهد، یک عهد جدید (ارمیا ۳۱) و حتی یک پادشاه از خانواده داوود، که برای صلح و عطف و صمیمیت دوباره قوم به خدا فعالیت می کند (مثلا بنی اسرائیل).

Immer wieder wenden sich die Propheten gegen die Verehrung von anderen Göttern und Abbildern.

Die großen und kleinen Propheten decken im Auftrag Gottes immer wieder die religiösen und sozialen Defizite ihres Volkes auf und üben scharfe Kritik an den schlimmen sozialen Zuständen, die sie als Folge der Abkehr von Gott und seinen Geboten verstehen.

بارها و بارها پیامبران با پرستش خدایان و بت ها و تصاویر دیگر مخالفت می کنند.

پیامبران بزرگ و کوچک به فرمان خدا همیشه پرده برداری می کنند از کمبودهای مذهبی و سیاسی قومشان و سخت انتقاد می کنند بر شرایط وخیم اجتماعی که آنرا نتیجه نافرمانی و برگشت از خدا و فرمانهایش می دانند.

II. Jesus Christus, die Hoffnung der Welt

1. Die Entstehung des Neuen Testaments

Die frühesten Schriften des Neuen Testaments sind die **Briefe des Apostels Paulus**. Die Worte Jesu und die Erzählungen über sein Wirken wurden zunächst mündlich weitergegeben; erst als der zeitliche Abstand zu den Ereignissen wuchs, entstand das Bedürfnis nach schriftlicher Aufzeichnung. Auf diesem Weg sind die Evangelien entstanden.

Fast alle neutestamentlichen Schriften wurden noch im 1. Jahrhundert n. Chr. verfasst. Damals wie auch später gab es daneben eine Vielzahl von Schriften, die im Titel vorgaben, Evangelien, Apostelgeschichten oder Jüngerbriefe zu sein, aber die Botschaft von Jesus Christus oder die Lehre der Apostel aus eigener Sicht wiedergaben. Deshalb musste die frühe Kirche eine Entscheidung fällen, welche Schriften als verbindlich galten. Dabei gab es, durch örtliche oder personelle Gegebenheiten bestimmt, Unterschiede in der Auswahl. Am Ende des 2. Jahrhunderts n. Chr. stand jedoch das Neue Testament im Wesentlichen in seinem heutigen Umfang fest. Die Auseinandersetzung

ب – عیسی مسیح، امید دنیا

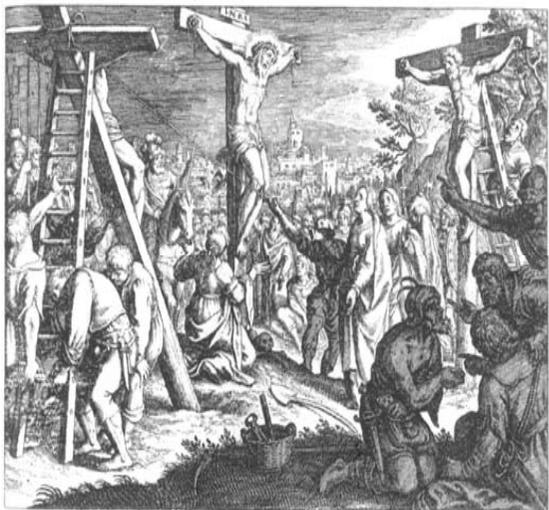
۱. پیدایش عهد جدید

اولین مفاد عهد جدید: نامه های پولس رسول می باشد. کلمات عیسی و روایات درباره اعمال او در ابتدا به صورت شفاهی منتقل شده اند، تازه وقتی که فاصله زمانی بین رویدادها زیاد شد، نیاز به ثبت کتبی روایات پیدا شد. از این طریق اناجیل بوجود آمدند. تقریباً همه مکتوبه های عهد جدید در قرن اول میلادی نوشته شدند.

در آنموقع و همینطور بعدها همزمان نوشته های زیادی که وجود داشتند که در عنوانشان مدعی اناجیل، داستان رسول، نامه های جوان بودند، اما پیام حضرت عیسی مسیح یا تعلیمات رسولان را از دید خود توضیح می دادند. به همین خاطر کلیسای اولیه مجبور شد یک حکم صادر کند که تایید کند که کدامیک از نوشته ها متعهدانه معتبر می باشند. در حالیکه تفاوت در تعیین انتخاب با توجه به شرایط محلی و شخصی وجود داشت.

در اواخر قرن دوم میلادی کتب عهد جدید به شکل امروزیش گسترش یافت. این درگیری ها به دنبال هم در قرن ۴ میلادی به تعیین تهایی یک

in der Folgezeit führte im 4. Jahrhundert zur endgültigen Festlegung eines „Kanons“ (d.h. wörtlich „Richtschnur“) von 27 Schriften, der seitdem in allen großen Kirchen Geltung hat.

Das Leiden, Sterben und Auferstehen Jesu Christi ist das Zentrale Thema der neutestamentlichen Schriften.

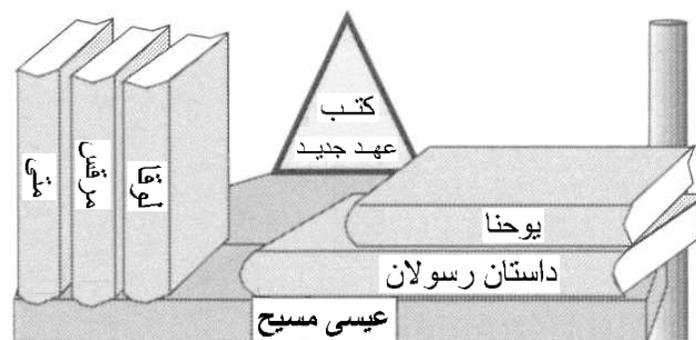
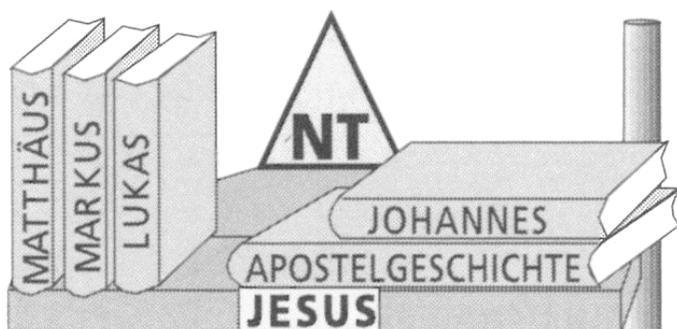
In den 27 Schriften des Neuen Testaments wird entfaltet, was Jesus Christus für den einzelnen Menschen und für das Heil der ganzen Welt bedeutet.

"کائن" (یعنی به معنی واقعی کلمه: راهنما) با ۲۷ نوشته که از آنموقع در همه کلیساهای بزرگ معتبر است خاتمه یافت.

درد و رنج، مرگ و رستاخیز حضرت عیسی مسیح موضوع اصلی کتب عهد جدید است.

در ۲۷ نوشته های عهد جدید اهمیت حضرت عیسی مسیح برای تک تک انسانها و برای نجات تمام دنیا گسترده شدن است.

2. Der Inhalt des Neuen Testaments

Zu den „Geschichtsbüchern“ gehört außer den vier Evangelien auch die Apostelgeschichte. Das griechische Wort „Evangelium“ heißt wörtlich übersetzt: „Gute Botschaft“, „Gute Nachricht“.

Die ersten Christinnen und Christen gebrauchten dieses Wort zunächst, wenn sie von Gottes Heilshandeln in Jesus Christus sprachen und in kurzer Form die wichtigsten Inhalte dieses Handelns zusammenstellten. Es war wahrscheinlich Markus, der in Anlehnung an diesen Sprachgebrauch als erster seinen umfangreichen Bericht von Jesu Leben als „Evangelium“/„Gute Nachricht“ bezeichnete.

۲. محتوای عهد جدید

به غیر از ۴ اناجیل، کتاب اعمال رسولان نیز به کتب اعمال تعلق دارند. کلمه یونانی اناجیل به معنای کلمه به کلمه اش یعنی "مژده خوب"، "خبر خوش".

اولین مسیحیان از این کلمه استفاده می کردند برای اولین بار زمانی که از قدرت رهایی خدایی در حضرت عیسی مسیح صحبت می کردند و در یک فرم کوتاه محتوای اصلی این اعمال را با هم قرار می دادند.

اولین نفر مرقس بوده که بر اساس این زبان به عنوان اولین نفر گزارش جامع خود از زندگی حضرت عیسی به نام "انجیل / مژده خوب" شرح داده بود.

In Anlehnung daran hat man in der Alten Kirche dann auch die entsprechenden Darstellungen der anderen Verfasser (Matthäus, Lukas und Johannes) so genannt. Darin kommt zum Ausdruck, dass es sich bei aller Unterschiedlichkeit im Einzelnen immer um die eine „Gute Nachricht“ handelt, die in vierfacher Weise entfaltet wird.

Vergleicht man die vier Evangelien, dann zeigt sich, dass die ersten drei an vielen Stellen im Wortlaut und in der Reihenfolge des Dargestellten übereinstimmen, während das Johannes-Evangelium eigene Wege geht. Wegen ihrer großen Übereinstimmung kann man die ersten Evangelien (in einer Zusammenschau) nebeneinander betrachten. Sie werden deshalb auch die „**synoptischen**“ **Evangelien** genannt (Synopse = Zusammenschau). Allerdings weisen sie bei genauer Betrachtung auch eine Reihe von Unterschieden auf, wobei Matthäus und Lukas wiederum Gemeinsamkeiten haben, die sich nicht bei Markus finden.

Zur Erklärung dieser Gemeinsamkeiten und Unterschiede geht man heute fast allgemein davon aus, dass Markus mit seinem Evangelium die Grundlage für die Darstellung des Matthäus und Lukas bildete.

با تکیه بر این در کلیسای قدیمی هم توصیف شده های مطابق با انجیل مرقس را از نویسندگان های دیگر مثل متی، لوقا و یوحنا اینطور نامیدند. در آن بیان می شود که با وجود اختلافات در جزئیات در مجموع همیشه موضوع اصلی در هر ۴ نسخه مشخص بوده است.

در مقایسه این ۴ رساله دیده می شود که سه رساله اول در جمله بندی و ترتیب و توالی در متن و فرم با هم مطابقت دارند، در حالی که انجیل لوقا راه خودش را می رود. به دلیل شباهت بزرگ خود می توان این سه انجیل (در مقایسه و دید با یکدیگر) را در کنار هم بررسی کرد.

به همین علت به آنها نام انجیل سینوپتیک نام داده شده است (سینوپ = دید مشترک = دید با هم). با اینحال در مشاهده دقیق می توان به یک سری از تفاوتها اشاره کرد، که در آن لوقا و متی به نوبه خود نقاط مشترکی با هم دارند که در رساله مارکوس قابل مشاهده نیست.

توضیحی برای این اشتراک و تفاوت وجود دارد و آن اینست که امروزه تقریباً عموم فکر می کند که مرقس با رساله اش پایه و اساس برای شکل گرفتن رساله های متی و لوقا بوده است.

Die Teile, die Matthäus und Lukas über Markus hinaus gemeinsam haben – es handelt sich vor allem um Redeabschnitte, z.B. die Bergpredigt (Matthäus 5-7) und die Feldrede (Lukas 6,20-49) – werden auf eine zweite, nicht erhaltene Quelle zurückgeführt.

Man nimmt an, dass diese im Wesentlichen Worte Jesu enthalten hat, und nennt sie daher „Spruch“ oder (mit dem griechischen Begriff) „Logienquelle“. Darüber hinaus hatten sowohl Matthäus als auch Lukas Zugang zu weiteren Überlieferungen von Lehre und Taten Jesu, die als ihr „Sondergut“ bezeichnet werden.

Das **Johannes-Evangelium**, dessen theologischer Charakter sich deutlich von den drei synoptischen Evangelien unterscheidet, scheint diese wiederum gekannt zu haben. Deswegen wird oft angenommen, dass es am spätesten entstanden ist.

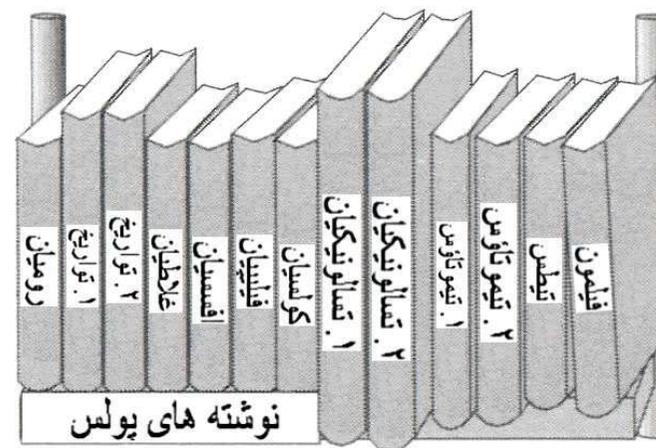
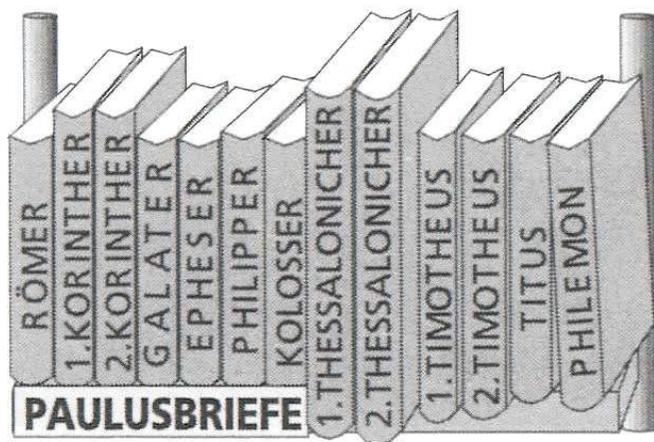
Die synoptischen Evangelien (Matthäus, Markus und Lukas) stimmen in weiten Teilen fast wörtlich überein. Deshalb wird an den Unterschieden erkennbar, was den einzelnen Evangelisten für ihre Gemeinde besonders wichtig war.

بخش های مشترک متی و لوقا که در رساله مارکوس نیستند – این امر بویژه مربوط به بخشی از خطبه ها مثل خطبه در کوه (متی ۵-۷) و خطبه در مزرعه (لوقا ۶،۲۰-۴۹) – به یک منبع دومی، منبعی غیر محفوظ نسبت داده می شوند.

اعتقاد بر این است که بطور عمده حرفهای حضرت عیسی مسیح در این منبع وجود دارد و به همین دلیل آنرا امثال و یا (با مفهوم یونانی) منبع سنگین در فکر و حرکت می نامند. علاوه بر این هم متی و هم لوقا به نقلها و سنت های دیگری از آموزش و تعلیم و اعمال عیسی مسیح، که به عنوان دارایی های خاص او هست، دسترسی داشتند.

انجیل یوحنا، که شخیت دینی اش به طور قابل توجهی با سه انجیل سینوپتیک متفاوت است، به نظر می رسد که اینرا به نوبه خود شتاخته است. به همین خاطر اغلب فرض بر این است که ابن انجیل از همه دیرتر شکل گرفته است.

انجیل سینوپتیک (متی، مرقس و لوقا) در بخشهای بزرگی تقریباً کلمه به کلمه مطابقت دارند. بنابر این در تمایزها دیده می شود که چه چیزی برای تک تک مبلغان انجیلی برای جامعه خود مهم بوده است.

Die **Apostelgeschichte**, die als Fortsetzung des Lukas-Evangeliums geschrieben wurde, erzählt von den ersten christlichen Gemeinden, also den Anfängen der Kirche, und vom Siegeslauf der Guten Nachricht von Jerusalem aus in die ganze damals bekannte Welt.

Die **Lehrbücher** des Neuen Testaments sind Briefe an Gemeinden oder Einzelpersonen. Sie werden in zwei Gruppen eingeteilt: „Paulusbriefe“ (inklusive der so genannten „Pseudepigraphen“, d.h. Schriften, die unter dem Namen des Paulus von seinen Schülern verfasst worden sind) und „Katholische Briefe“.

اعمال رسولان، که در ادامه انجیل لوقا نوشته شده، از اولین جوامع مسیحی، بنابر این از آغاز کلیسا و پیروزی اجرای پیام خوب از بیت المقدس از سراسر جهان شناخته شده آن تعریف می کنند.

کتابهای درسی عهد جدید نامه های بی به جوامع یا تک تک افراد می باشند.

این نامه ها به دو گروه تقسیم می شوند: نامه های پولس (از جمله پزوپدپیکال یعنی نوشته هایی که تحت نام پولس شاگردانش نوشته اند) و نامه های کاتولیک.

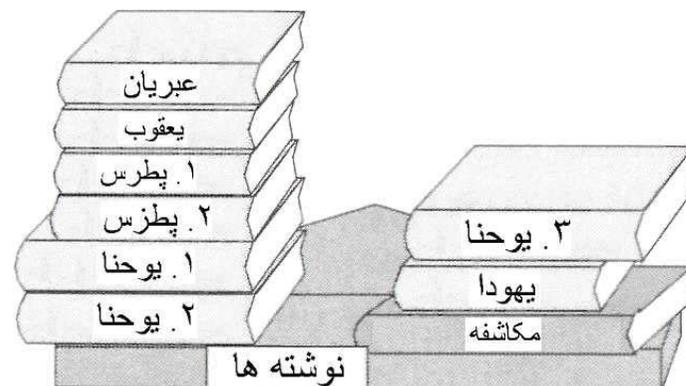
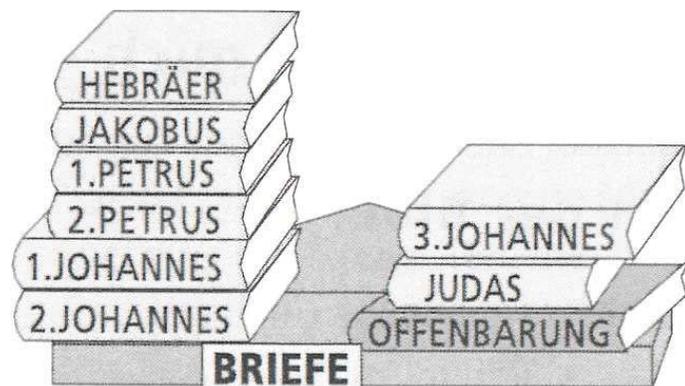
در نامه های رسول پولس و شاگردانش به جوامع معینی ایمان به

In den **Briefen des Apostels Paulus** und seiner Schüler wird bestimmten Gemeinden der Glaube an Jesus Christus – und was dieser Glaube bewirkt – ausführlich dargelegt. Die Briefe beantworten Fragen zu Situationen, die die Christinnen und Christen im alltäglichen Leben zu bewältigen hatten. Zugleich mussten die Verfasser mit Nebenströmungen der urchristlichen Mission kämpfen, die dem Evangelium abträglich waren.

Daneben musste sich Paulus für seine Mission unter Nichtjuden zunächst rechtfertigen und betonte dabei: „Ich schäme mich des Evangeliums nicht; denn es ist eine Kraft Gottes, die selig macht alle, die daran glauben, die Juden zuerst und ebenso die Griechen.“ (Römer 1,16) Schließlich bestätigte eine Zusammenkunft der Apostel in Jerusalem Paulus offiziell in seinem Missionsauftrag unter den nichtjüdischen Völkern (vgl. Galater 2,9).

حضرت عیسی مسیح و تاثیرات این باور و ایمان در جزئیات توضیح داده شده است.
این نامه ها به مسایلی که در مورد مقابله با شرایط و موقعیتهای مسیحیان زن و مرد که در زندگی روزمره شان ایجاد می شده جواب می دادند.
همزمان نویسندگان مجبور بودند با جریانات جانبی تبلیغ مسیحیت اولیه که برای انجیل زیان بخش بودند مبارزه کنند.

بعلاوه پولس مجبور بود ابتدا ماموریت خود را در میان غیر یهودیان توجیه کند و با تاکید کردن بر اینکه: من شرمنده از انجیل نیستم، چونکه این یک قدرت خداست. که باعث نجات همه کسانی می شود که بر این باورند، اول یهودیان و همینطور یونانیان (رومیان ۱،۱۶). در نهایت در یک جلسه رسولان در اورشلیم ماموریت پولس در میان مردم غیر یهودی تایید شد. (مقایسه غلاطیان ۲،۹)

In den **Katholischen Briefen** (katholisch = griechisch für „allgemein“, d.h. für die ganze Kirche bestimmt), die als Verfasser Petrus, Johannes, Jakobus und Judas nennen, geht es um dieselben Probleme: Darstellung des wahren Glaubens, Abwehr von falschen Lehren und die richtige Gestaltung des christlichen Lebens in der Gemeinde, der Familie, der Berufswelt und in der Gesellschaft.

Das **prophetische Buch** des Neuen Testaments, die **Offenbarung des Johannes**, beginnt mit sieben Sendschreiben an kleinasiatische Gemeinden, in denen der Verfasser diese ermuntert, ermahnt und tröstet.

Denselben Sinn haben auch die Visionen und Bilder

در نامه های کاتولیک (کاتولیک = یونانی: "عمومی"، یعنی برای تمام کلیسا تعیین شده) که نویسندگان آنها پطرس، یوحنا، یعقوب و یهودا نامیده می شوند، در مورد همان مشکل متشابه: ارائه ایمان حقیقی، مبارزه با تعلیم نادرست و طرح ریزی صحیح از زندگی مسیحیت در جمع، در خانواده، در محیط کار و در جامعه.

کتاب نبوی از عهد جدید، نزول وحی یوحنا، با هفت نامه رسمی به جوامع کوچک آسیای صغیر که در آن نویسندگان آنها را تشویق، هشدار و تسلی می دهد، آغاز می شود.

تصاویر و چشم اندازهای بقیه فصلها هم همین معنی را می

der restlichen Kapitel: Trotz aller Unterdrückung durch staatliche Gewalt steht zuletzt der Sieg Gottes fest. Wahrscheinlich ist, dass die Offenbarung des Johannes am Ende des ersten Jahrhunderts für die vom römischen Staat verfolgte Kirche in Kleinasien geschrieben wurde.

**„Ich bin das Alpha und das Omega, der Erste und der Letzte.“ (Offenbarung 22,13)
Ein in Stein geritztes griechisches Alphabet**

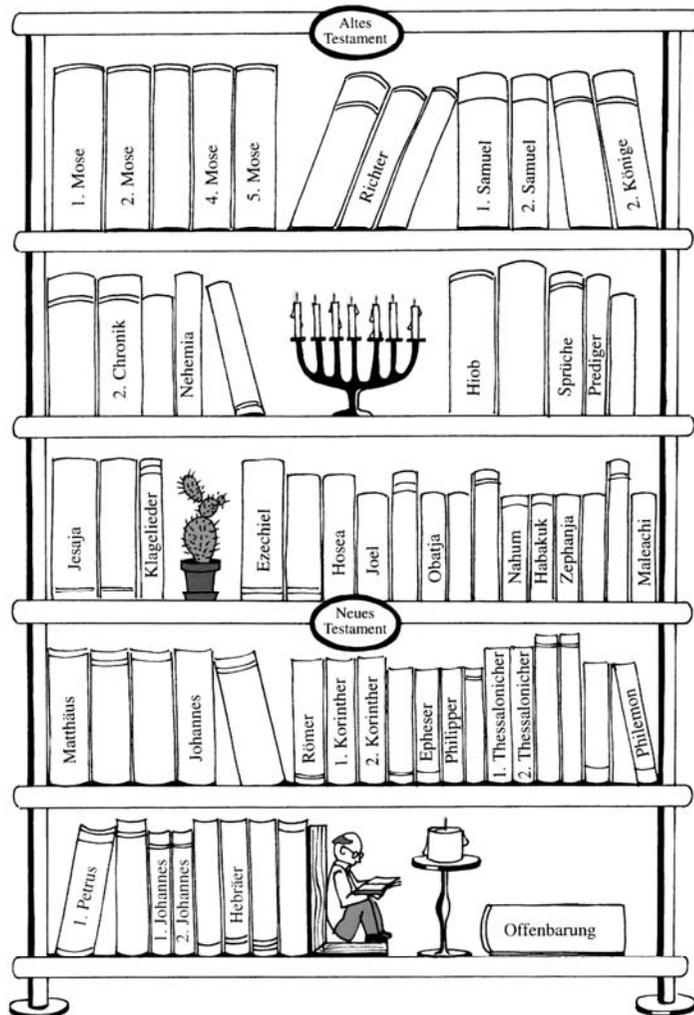
دهند.

با وجود تمام ظلم و ستم توسط خشونت دولت، پیروزی خدا ثابت می ماند. احتمالاً وحی یوحنا در پایان قرن اول برای کلیسای آزار دیده توسط دولت روم در آسیای صغیر نوشته شده است.

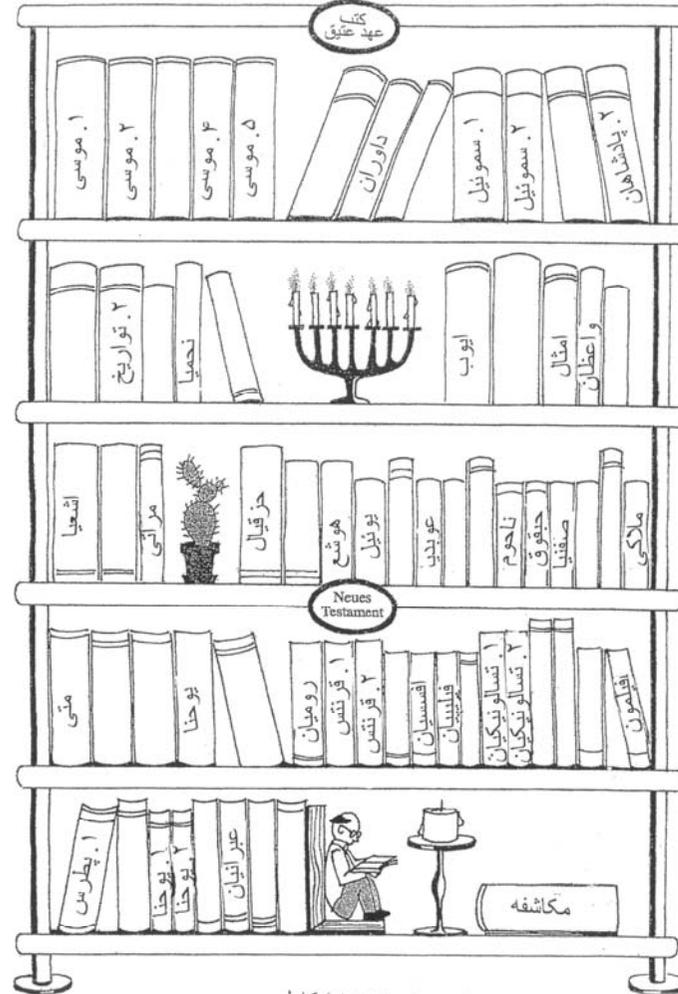
**”من آلفا و امگا، اولین و آخرین هستم.“
(وحی ۲۲، ۱۳) حکاکی شده در سنگ الفبای یونانی**

BIBEL

Die Bibel - eine ganze Bibliothek!
 Seht in der Bibel nach, wie die unbeschrifteten Bücher heißen!
 Vorschlag:
 Baut diese Bibliothek aus Streichholzschachteln im Unterricht nach!

کتاب مقدس

کتاب مقدس انجیل - یک کتابخانه کامل

در کتاب انجیل دنبال کتابهای بدون عنوان بگردید!

پیشنهاد:

شبه این کتابخانه را با چوب کبریت در کلاس بسازید!

Bibel was man wissen sollte!

Die wichtigsten Teile der Bibel

Am Anfang der Bibel werden Urgeschichten erzählt:

Geschichten, die zeitlos wahr und gültig bleiben. Die beiden Erzählungen von der Erschaffung der Welt durch Gott, der Brudermord Kains an Abel, die Geschichte von der Sintflut und der Errettung Noahs, die Erzählung vom Turmbau zu Babel: 1. Mose 1.11.

Dann fängt etwas Neues an: Gott beruft Abraham und macht ihn zum Stammvater eines großen Volkes. Abraham, Isaak und Jakob nennt man die Erzväter:
1. Mose 12.35

Eine der schönsten Erzählungen der Bibel handelt von Josef:
1. Mose 37.50

کتاب مقدس انجیل آنچه که باید دانست!

مهمترین قسمت‌های انجیل

در آغاز کتاب مقدس داستانهای اولیه بیان می‌شوند:

داستانهایی که زمان نمی‌شناسند و همیشه حقیقی و معتبر می‌مانند. هر دو داستان از خلقت جهان توسط خدا، برادرکشی قابیل توسط هابیل، داستان سیل و نجات نوح، داستان برج بابل:
۱. موسی ۱، ۱۱.

سپس روند تازه ای آغاز شد:
خدا ابراهیم را فرا خواند و از او پدر قبیله برای یک ملت بزرگ ساخت. ابراهیم، اسحاق و یعقوب بزرگ خاندان نامیده می‌شوند:
۱. موسی ۱۲، ۳۵.

یکی از زیباترین داستانهای کتاب مقدس در مورد یوسف است:
۱. موسی ۳۷، ۵۰.

Von Mose und von der Befreiung der Israeliten aus Ägypten handelt das zweite Buch Mose. Darin wird auch von der Einsetzung der Zehn Gebote berichtet:

2. Mose 20,2-17

Höhepunkt der Erzählungen von den Königen Israels sind die spannenden Geschichten von König David:

1. Samuel 16.-2 Könige 2.

Gegen die Könige traten oft Propheten auf, die an die Gebote Gottes erinnerten und König und Volk zur Umkehr aufforderten.

Wichtige Propheten waren Elia (1. Könige 17-21), Jesaja und Jeremia (Jeremia 1.26-28.36-43).

Das Buch Jona erzählt von der Flucht, dem Schiffbruch, der Rettung und der Predigt des Propheten in der großen Stadt Ninive: Jona 1-4.

Zu den schönsten Texten der Bibel gehören die 150 Psalmen (vor allem 8, 23, 90, 104, 139) und das Buch Hiob, in dem von einer Wette zwischen Gott und Satan erzählt wird (Hiob 1-3.42).

Das Neue Testament beginnt mit den vier Evangelien: Matthäus, Markus, Lukas und Johannes. Sie berichten

از موسی و رهایی بنی اسرائیل از مصر در کتاب دوم موسی صحبت می شود. در این کتاب همچنین از استقرار ده فرمان صحبت می شود:

۲. موسی ۱۷-۲، ۲۲.

اوج داستانهای پادشاهان اسرائیل، داستانهای هیجان انگیز از داوودشاه می باشند:

۱. ساموئیل ۱۶، ۲ پادشاه ۲.

علیه پادشاهان اغلب پیامبران ظهور می کردند که یادآور فرمانهای خداوند باشند و پادشاه و مردم را به بازگشت دعوت می کردند.

پیامبران مهم ایلیا (۱. پادشاهان ۱۷، ۲۱)، اشعیا و ارمیا (ارمیا ۱. ۲۸-۲۶، ۳۶-۴۳) بودند.

کتاب یونس از داستان فرار، کشتی شکسته، نجات و موعظه پیامبران در شهر بزرگ نینوا تعریف می کند:

یونس ۱، ۴.

زیباترین متون کتاب مقدس شامل ۱۵۰ مزامیر هستند (بخصوص ۸. ۲۳، ۹۰، ۱۰۴، ۱۳۹) و کتاب ایوب که شرط بندی خدا و شیطان را تعریف می کند (ایوب ۱-۳، ۴۲).

عهد جدید با چهار انجیل آغاز می شود: متی، مرقس، لوقا و

von Jesus, seinen Worten und Taten, von seinem Leiden, seinem Tod und seiner Auferstehung. Die Evangelien gehen auf mündliche Überlieferung zurück und wurden in den Jahren zwischen 70 und 100 aufgeschrieben. Das älteste Evangelium ist das des Markus (Markus 1-16).

Im Matthäusevangelium steht die berühmteste Rede Jesu, die Bergpredigt (Matthäus 5-7).

Die Apostelgeschichte ist die Fortsetzung des Lukas-evangeliums.

Sie berichtet von der Ausbreitung des christlichen Glaubens bis nach Rom.

Einen großen Platz nehmen darin die Erzählungen von den Missionsreisen des Paulus ein: Apostelgeschichte 13-28.

Von Paulus stammen auch die meisten Briefe des Neuen Testaments. Sie wurden an christliche Gemeinden oder an Einzelpersonen geschrieben, wie der Philemonbrief, in dem es um einen entlaufenen Sklaven geht: Philmonbrief.

Das letzte Buch der Bibel ist die Offenbarung des Johannes, die in einer Zeit geschrieben wurde, in der die christlichen Gemeinden vom römischen Staat verfolgt wurden.

یوحنا. آنها از مسیح، کلام و اعمال وی، از عشق او، مرگ و رستاخیزش گزارش می دهند.

انجیل بر تعریفهای شفاهی بنا گذاشته شده اند و تازه بین سالهای ۷۰ و ۱۰۰ نوشته شده اند. قدیمیترین انجیل، انجیل متی است (متی ۱-۱۶).

در انجیل متی معروفترین سخنرانی عیسی مسیح، موعظه سر کوه است (متی ۵-۷).

کتاب اعمال رسولان ادامه انجیل لوقاست

. او از گسترش ایمان مسیحی تا روم گزارش می دهد.

قسمت بزرگی از آن شامل تعریفهایی از سفرهای تبلیغاتی پُل می باشد: اعمال رسولان ۱۳-۲۸.

همچنین در بسیاری از نامه های عهد جدید از پُل آمده اند. آنها به جوامع مسیحی و یا به افراد نوشته شده بودند، مثل نامه فیلمون که درباره یک برده فراری هست: نامه فیلمون.

آخرین کتاب از کتب مقدس مکاشفه یوحنا (کتاب وحی) است که در زمانی نوشته شده بود که در آن زمان جوامع مسیحی توسط دولت روم مورد آزار و اذیت قرار گرفته بودند.

Wusstest du schon, dass...

- die Bibel 1189 Kapitel mit 31175 Versen und etwa 3 Millionen Buchstaben enthält? Man braucht etwa 50 Stunden, um die Bibel in einem Zug durchzulesen. Bei täglich 3-4 Kapiteln braucht man ein Jahr.
- der Teil der Bibel, den wir „Altes Testament“ nennen, ursprünglich hebräisch geschrieben worden ist und die „Heilige Schrift“ der Juden ist?
- die Bibel von allen christlichen Kirchen als Grundlage ihres Glaubens anerkannt wird?
- die Bibel das Buch in der Weltliteratur ist, das am häufigsten gedruckt, in die meisten Sprachen übersetzt und auch am meisten gelesen wird?
- Die Bibel in einem Zeitraum von etwa 1000 Jahren (850 v. Chr. – 150 n. Chr.) entstanden ist?
- das erste gedruckte Buch der Welt eine Bibel war: die Gutenberg-Bibel von 1455.

آیا می دانستی که ...

- کتاب مقدس شامل ۱۱۸۹ باب و ۱۱۷۵ آیات و حدود ۳ میلیون حروف می باشد؟ حدود ۵۰ ساعت نیاز است تا در یک نشست خوانده شود و با خواندن ۳-۴ فصل در روز یک سال نیاز است تا کتاب مقدس یکبار کامل خوانده شود.
- آن بخش کتاب مقدس که ما آنرا "عهد عتیق" می نامیم در اصل به زبان عبری که زبان مقدس یهودیان است، نوشته شده است؟
- کتاب مقدس از طرف تمام کلیساهای مسیحی به عنوان اساس ایمان، خود به رسمیت شناخته شده است؟
- کتاب مقدس کتابی در دنیای ادبیات است که از همه بیشتر چاپ شده، به اکثر زبانها ترجمه شده و همینطور از همه بیشتر خوانده می شود؟
- کتاب مقدس در طی ۱۰۰۰ سال (۸۵۰ ق.م. – ۱۵۰ ب.م.) بوجود آمده است؟
- اولین کتاب چاپ شده در جهان کتاب مقدس انجیل بوده است: کتاب مقدس گوتنبرگ از سال ۱۴۵۵.

Damals musste man etwa 25 Ochsen dafür bezahlen, heute ist diese erste gedruckte Bibel etwa 30 Millionen Mark wert.

Bibel – Martin Luthers Entdeckung

Der Vater hatte Großes mit ihm vor. Martin Luther sollte Rechtswissenschaft studieren. Doch mit 22 Jahren bricht er sein Studium ab, geht ins Kloster und wird Mönch.

Der Vater tobt. Doch Martin Luther ist es ernst mit seiner Entscheidung. Er hat Angst, mit seinem bisherigen Leben vor Gott nicht bestehen zu können. Im Kloster hofft er, durch ein vorbildliches Leben die Gnade Gottes verdienen zu können.

Er unterwirft sich einer strengen Disziplin, quält sich mit tagelangem Beten, Wachen und Fasten.

Doch die erwünschte Ruhe findet er dabei nicht. Schließlich wird Luther Professor an der Universität Wittenberg. Dort hat er vor allem die Aufgabe die Bibel auszulegen. Durch das Studium der Bibel gewinnt

در آنزمان بهایش ۲۵۰ گاو بوده و ارزش آن امروزه تقریباً ۳۰ میلیون مارک آلمان است.

انجیل -- کشف مارتین لوتر

پدرش نقشه های بزرگی برایش داشت. مارتین باید درس حقوق می خواند. اما او با سن ۲۲ سالگی درس خواندن را رها کرد و وارد صومعه و راهب می شود.

پدرش عصبانی شد اما مارتین در تصمیم خود جدی ماند. او ترس اینرا داشت که با توبه از زندگی قبلی خود قادر به پذیرش نزد خداوند نباشد. در صومعه او امیدوار بود که با زندگی نمونه و ارش قادر به کسب فضل خدا شود

او خود را تسلیم نظم و انضباط دقیق و سختی کرد و خود را با عبادتهای طولانی و روزانه، تحسن و روزه گیری شکنجه داد.

اما صلح و آرامش مورد نظرش را پیدا نکرد. در نهایت لوتر در دانشگاه ویتنبرگ به سمت پروفیسوری رسید. در آنجا تکلیف او در درجه اول تفسیر کتاب مقدس بود. با مطالعه

er mit der Zeit eine neue Überzeugung. Er setzt sich vor allem mit dem Römerbrief des Paulus auseinander und erkennt: Nicht durch die Vermittlung der Kirche, durch Bußübungen oder gute Werke kann der Mensch vor Gott bestehen.

Allein der Glaube an Jesus Christus und das Vertrauen auf die Gnade Gottes schenken Trost und innere Ruhe.

Das ist die Wende, Luthers reformatorische Entdeckung. Immer hatte er gefragt: „Wie kriege ich einen gnädigen Gott?“. Nun begreift Luther: Gottes Gnade ist etwas, das ich umsonst bekomme. Gott beurteilt den Menschen nicht nach seinen Leistungen, sondern liebt ihn, so wie er ist.

Das ist der Grundgedanke des Evangeliums, den Luther wieder neu entdeckt hat.

انجیل در طول زمان اعتقاد راسخ جدیدی بدست آورد. او بطور کلی روی نامه پُل رسول به رومیان کار می کند و متوجه می شود: تنها توسط میانجیگری کلیسا یا از طریق توبه و طلب بخشایش یا کارهای نیک نیست که انسان می تواند در برابر خدا پذیرفته شود.

تنها ایمان به عیسی مسیح و اعتماد به لطف خدا، صلح و آرامشی باطنی بوجود می آورد.

این نقطه عطف کشف اصلاحات لوتری است. او همیشه می پرسید: "چگونه می توانم یک خداوند بخشنده پیدا کنم؟" حالا لوتر متوجه شد: لطف خدا چیز نیست که من بطور رایگان دریافت می کنم. خدا در مورد انسان بخاطر عملکردش قضاوت نمی کند بلکه او را دوست دارد همانطور که هست. این اعتقاد بنیادی انجیل است که لوتر دوباره از نو کشف کرد.

Martin Luther Zeittafel

مارتین لوتر تابلوی تاریخ مارتین لوتر

1483 Am 10. November wird Martin Luther als Sohn eines Bergmanns in Eisleben/Thüringen geboren.

۱۴۸۳ – روز ۱۰ نوامبر ۱۴۸۳ مارتین لوتر، پسر یک معدنچی در ایس لین / تورینگن در کشور آلمان بدنیا آمد.

1505 Luther bricht sein Studium ab und wird gegen den Rat seines Vaters und seiner Freunde Mönch. Er tritt in das Augustinerkloster in Erfurt ein.

۱۵۰۵ – لوتر دانشگاه را ترک کرد و بر خلاف توصیه های والدین و دوستانش راهب شد. او وارد صومعه آگوستین در ارفورت شد.

1512 Luther wird Doktor der Theologie und beginnt eine Lehrtätigkeit als Professor in Wittenberg, das bis zuletzt sein Wohnort bleibt.

۱۵۱۲ – لوتر دکتر الهیات شده و به عنوان استاد در شروع به کار می کند که آنجا محل اقامت وی تا آخر عمرش می ماند.

1517 Am 31. Oktober veröffentlicht Luther 95 Thesen gegen den Ablass*, um ein öffentliches Streitgespräch darüber zu führen. Das ist der Beginn der Reformation in Deutschland.

۱۵۱۷ – ۳۱ اکتبر لوتر پایان نامه ۹۵ تزی خود را بر علیه آمرزش نامه* منتشر می کند تا منجر به یک بحث عمومی شود. این آغاز اصلاحات در آلمان است.

1520 Luther verbrennt öffentlich die päpstliche Urkunde, in der ihm der Kirchenbann angedroht wird.

۱۵۲۰ – لوتر در مکان عمومی گواهی نامه پاپ را که در آن او تهدید به تکفیر شده بود، سوزاند.

1521 Auf dem Reichstag in Worms soll Luther seine

۱۵۲۱ – در مجلس در وُرمس لوتر باید نظرات خود را

Ansichten widerrufen.

Er weigert sich und wird darauf vom Kaiser für rechtlos erklärt.

Auf dem Rückweg von Worms wird er auf die Wartburg in Sicherheit gebracht.

1522 Luther übersetzt auf der Wartburg das Neue Testament in die deutsche Sprache.

1523 Luther dichtet seine ersten Kirchenlieder. Insgesamt werden es 37.

*Ablass: Kirchlicher Handel mit „Ablassbriefen“.
Die Menschen glaubten damals, durch den Kauf dieser Briefe die Strafen verkürzen zu können, die wegen ihrer Sünden nach dem Tod auf sie warteten.

تکذیب و رد می کرد.

او از این کار خودداری کرده و به ترتیب امپراتور همه حق و حقوقش را می گیرد.
در راه بازگشت از وُرمس در قلعه وارتبورگ به او پناه داده و او در امنیت است.

۵۲۲ – لوثر در قلعه وارت بورگ کتب عهد جدید را به آلمانی ترجمه می کند.

۱۵۲۳ – لوثر اولین شهرهای خود را برای کلیسا می سروید.
در مجموع ۳۷ شعر شدند.

* آمرزش نامه: تجارت کیسا با نامه های آمرزشی.
انسانها در آن زمان معتقد بودند که با خریدن این نامه ها قادر به کاهش مجازات خود خواهند بود، مجازاتی که به خاطر گناهانشان بعد از مرگ منتظرشان است.

Jesus

Jesus war Jude. Er wurde in den letzten Regierungsjahren des Königs Herodes (40 - 4 v. Chr.) geboren. Er ist etwa 35 Jahre alt geworden. Über seine Kindheit und Jugend ist nichts bekannt. Er blieb unverheiratet. Zeitweise gehörte er zu den Anhängern Johannes des Täufers. Von ihm hat er sich taufen lassen.

Sein öffentliches Wirken dauerte nicht viel länger als ein Jahr. In dieser Zeit zog er mit einer Schar von Jüngerinnen und Jüngern umher, meist in Galiläa, und verkündete den Anfang der Gottesherrschaft auf Erden.

In Jerusalem gerät Jesus in Konflikt mit jüdischen Behörden, die ihn als Unruhestifter an die römische Besatzungsmacht ausliefern.

Von den Römern wird Jesus als politischer Auführer verurteilt und am Kreuz hingerichtet. Sein Todestag ist möglicherweise Freitag, der 7. April 30.

عیسی مسیح

عیسی یک یهودی بود. او در آخرین سالهای سلطنت شاه هیروودیس (۴۰-۴ سال قبل از میلاد) به دنیا آمد. او ۳۵ سال عمر کرد. درباره دوران کودکی و نوجوانی عیسی مسیح هیچ اطلاعاتی وجود ندارد. وی هرگز ازدواج نکرد. در آن زمان، او از پیروان یحیای تعمید کننده بود. یحیی، عیسی را غسل تعمید داد.

فعالیت‌های اجتماعی او کمتر از یک سال طول کشید. در این زمان او با عده ای از دانشجویانش، دختر و پسر به محله های اطراف می رفت، بیشتر در جلیله، و در آنجا آغاز حکومت خدا بر روی زمین را اعلام می کرد.

در اورشلیم عیسی به مبارزه با مقامات یهودی پرداخت. آنها او را به عنوان یک شورشگر به نیروهای حاکمه رومی تحویل دادند.

رومیان عیسی مسیح را به عنوان شورشی سیاسی محکوم و بر روی صلیب اعدام کردند. مرگ ایشان احتمالاً در ۷/۴/۳۵ می باشد.

Später haben die Christen die Schuld am Tode Jesu einseitig „den Juden“ angelastet und damit einen Grund für grausame Judenverfolgung geliefert.

با گذشت زمان مسیحیان بطور یکطرفه یهودیان را مسئول مرگ عیسی دانستند و آنها را مقصر شناختند. در نتیجه این را دلیلی برای آزار و اذیت بی رحمانه یهودیان دانستند.

Dass Jesus, wie immer mal wieder behauptet wird, mit Maria Magdalena verheiratet war oder in Indien gewesen ist, ist blanker Unsinn.

این که عیسی، طوری که بارها ادعا می شود، با ماریا مجدلیه ازدواج کرده بود و یا در هند بوده است، عاری از حقیقت است.

JESUS ein gewöhnlicher Mensch?

عیسی، انسانی معمولی؟

In der Bibel wird erzählt...,

کتاب مقدس می گوید:

dass Jesus eines Tages seine Heimatstadt Nazaret verließ, in der er mit vier Brüdern und Schwestern aufgewachsen war und bis dahin als Zimmermann gelebt hatte. Er war etwa 30 Jahre alt, als er zu Johannes dem Täufer hinaus an den Rand der Wüste ging. Von ihm ließ er sich im Fluss Jordan taufen. Dabei, so erzählt die Bibel, sprach eine Stimme vom Himmel her: „Du bist mein Sohn. Dich habe ich erwählt!“

...که عیسی یک روز زادگاه خود، نازارت، را ترک کرد، شهری که او با ۴ خواهر و برادرش در آنجا بزرگ شده بود و تا به حال به عنوان یک نجار در آن زندگی می کرده است. عیسی تقریباً سی سال داشت که پیش یحیای تعمید کننده به بیرون از شهر در کنار کویر رفت و او در رود اردن غسل داده شد. در این هنگام، اینطور که در کتاب مقدس تعریف می شود صدایی از آسمان آمد که: "تو پسر من هستی. تو را من به فرزندی انتخاب کردم!"

Diese Worte geben zugleich den Eindruck wieder,

این کلمات همزمان همان تصویر را منعکس می کنند که عیسی

den Jesus damals auf viele Menschen gemacht hat: Hier ist einer, der nicht mit normalen Maßstäben zu fassen ist; einer, der im Auftrag Gottes lebt und handelt.

Nach seiner Taufe hielt sich Jesus 40 Tage lang in der Wüste auf. Er wollte Klarheit bekommen über den Auftrag, den er in sich spürte.

Dann kehrte er nach Galiläa zurück, sammelte Anhänger um sich und zog durch das Land, um von Gott zu erzählen und Menschen zu heilen.

In der Bibel wird erzählt...,

dass Jesus seinen Zuhörern immer wieder Geschichten und Gleichnisse vom „Reich Gottes“ erzählt hat. Damit meinte er nicht irgendeine ferne Zukunft, sondern Jesus war überzeugt, dass Gott schon jetzt den Menschen nahe ist und ihnen im Alltag begegnet.

Wie ein Hirte, der nicht aufhört, nach seinem verlaufenen Schaf zu suchen. Wie ein großzügiger Gastgeber, der Arme und Ausgestoßene zu einem Fest ein-

در مردم ایجاد کرده است: اینجا کسی هست که با استانداردهای عادی قابل درک نیست، کسی که زندگی و اعمالش خداییست.

بعد از غسل تعمید، عیسی مدت ۴۰ روز در صحرا بسر برد او می خواست این رسالتی را که در درونش حس می کرد، برای خود حل و فصل کند.

سپس او به جلیله برگشته طرفدارانی و دور خود جمع کرده و سرانجام شروع به سفرکرد در سراسر کشور و برای گفتگو از خدا و درمان مردم.

کتاب مقدس می گوید:...

که عیسی بارها و بارها داستان ها و مثل‌هایی از ملکوت خدا برای شنوندگان خود تعریف کرده است. با این تعریفها مقصود او یک آینده دور نامعلوم نبود بلکه عیسی معتقد بود که خدا در حال حاضر نزدیک و پیش مردم است و با آنها در زندگی روزمره شان برخورد می کند.

مثل یک چوپان که هیچوقت بس نمی کند دنبال گوسفند گمشده خود بگردد. مثل یک میزبان سخاوتمند که فقرا و رانده

lädt. Wie ein Weinbergbesitzer, der allen Arbeitern gibt, was sie zum Leben brauchen.

„Gott macht alles gut, ihr dürft ihm vertrauen.“ Das ist Jesu Botschaft. Deswegen mutet Jesus den Menschen auch zu, schon jetzt so zu leben, als ob Gott regierte, z.B. auf Rachedgedanken zu verzichten, freiwillig zu teilen, bei guter Tat nicht auf den Lohn zu schielen und sich nicht um seine Zukunft zu ängstigen.

Jesus hat selbst nichts Schriftliches hinterlassen:

Seine Worte und Geschichten sind erst später von seinen Anhängern gesammelt und aufgeschrieben worden. Der Evangelist Markus hat sie dann um das Jahr 70 herum zum ersten Mal in einem fortlaufenden Bericht, einem Evangelium (= Gute Nachricht), zusammengestellt.

In den Evangelien, besonders im Johannesevangelium, stehen auch Worte, die Jesus so wohl nicht gesprochen hat, in denen die ersten Christen vielmehr das, was Jesus gesprochen hat zu Reden zusammen-

شدگان را به جشن دعوت می کند. مثل مالک تاکستان که به تمام کارگزارانش احتیاجات زندگیشان را می دهد.

"کارهای خدا خوب است، به او اعتماد کنید." این پیام عیسی مسیح است. به همین دلیل عیسی به مردم شجاعت می دهد که چنان زندگی کنند که افکار خدا الان بر آنها نظارت دارد، مثلاً از افکار انتقام جویانه صرف نظر کنند، داوطلبانه. دارایی شان را به اشتراک بگذارند، در کار نیک تمرکزشان به دستمزد نباشد و نگران آینده نباشند.

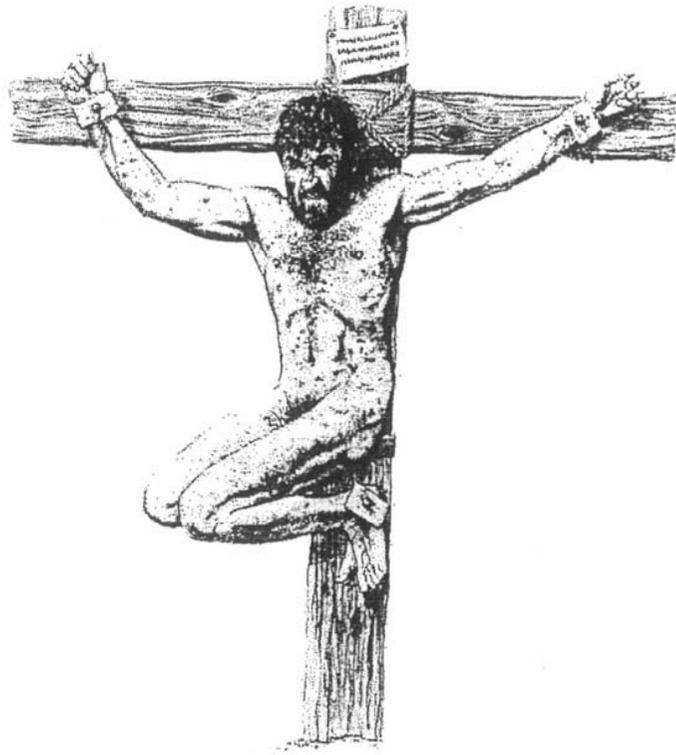
عیسی مسیح از خود هیچ نوشته ای باقی نگذاشته است:

سخنان و داستانهای وی بعد ها توسط پیروانش جمع آوری و نوشته شده اند. حدود سال ۷۰ مرقس برای اولین بار در یک گزارش مستمر از یک انجیل (مژده) جمع آوریشده سخن میگوید.

در انجیل بخصوص در انجیل یوحنا، همچنین کلماتی وجود دارند که عیسی آنها را آنگونه بیان نکرده اما در نوشته ها مسیحیان اولیه، آنچه را که مسیح می خواسته بیان کند، جمع آوری کرده اند.

gestellt haben, wie etwa die berühmte „Bergpredigt“ (Matthäusevangelium, Kapitel 5-7). Sie ist so wichtig und hat über 2000 Jahre hinweg eine so große Wirkung gehabt, dass jeder Christ sie einmal gelesen haben sollte.

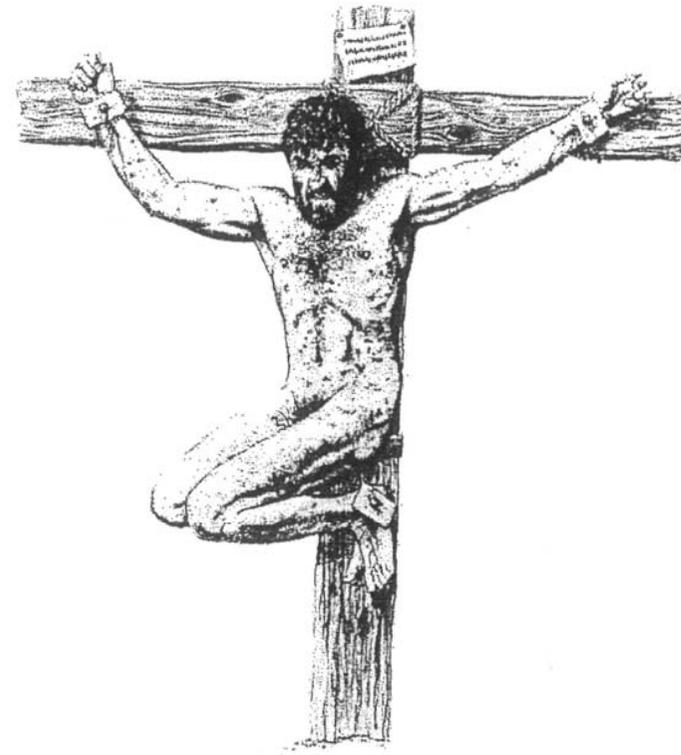
اما برخی از کلمات عیسی مسیح هم جمع آوری شده اند، از جمله سخنرانی معروف به "موعظه سر کوه" (انجیل متی - فل ۵-۷) می باشد. این سخنان بسیار مهم می باشند و بیش از ۲۰۰۰ سال چنان تأثیر بزرگی بر مردم داشته اند که هر مسیحی باید یکبار آنرا خوانده باشد.

Jesus – Er stirbt

1971 wurden in einem Grab in Jerusalem die Gebeine eines Mannes gefunden, der etwa 20 Jahre nach Jesus gekreuzigt wurde. Nach diesem Fund wurde die Kreuzigung rekonstruiert, wie sie hier zu sehen ist.

Die Kreuzigung galt damals als eine der grausamsten

عیسی – او می میرد

در سال ۱۹۷۱ در یک گور استخوانهای یک مرد که حدود ۲۰ سال پس از مصلوب شدن عیسی به صلیب کشیده شده بود، پیدا شد. بعد از این کشف، مصلوب شدن بازسازی شده بطوری که در اینجا دیده میشود.

مصلوب شدن در آن زمان به عنوان یکی از ظالمانه ترین و

und unwürdigsten Todesarten. Der Tod trat durch Kreislaufversagen und Erstickung ein.

In der Bibel wird erzählt ...,

dass Jesus nach etwa einjährigem Wirken in Galiläa mit seinen Jüngern zum Passahfest nach Jerusalem gezogen ist. Sein Einzug in die Stadt und sein öffentliches Auftreten sorgten für großes Aufsehen, was seine jüdischen Gegner sehr beunruhigte.

Als Jesus gar die Kaufleute aus dem Tempel vertrieb und den Tempelbetrieb kritisierte, griffen sie ein und ließen Jesus durch eine Tempelwache verhaften. Offenbar war dabei auch Verrat des Jüngers Judas mit im Spiel. Die jüdischen Behörden lieferten Jesus als Unruhmacher an den römischen Statthalter Pontius Pilatus aus.

Ob Pilatus wirklich von der Unschuld Jesu überzeugt war, wie die Evangelien berichten, ist zweifelhaft. Er war damals als grausam und als Judenhasser bekannt. Er verurteilte Jesus zur Kreuzigung und ließ ihn vor den Toren Jerusalems an einem Ort namens Golgatha sofort hinrichten.

Über seinem Kreuz ließ Pilatus eine Tafel anbringen,

ahant آمیزترین شکل مرگ شناخته شده بود. مرگ بر اثر نارسایی خون و خفقان رخ می دهد.

کتاب مقدس تعریف می کند ...،

که عیسی مسیح پس از یکسال اثربخشی در جلیله با شاگردان خود به اورشلیم مهاجرت کرد. ورود او به شهر و حضور او در محل عام توجه عموم را بشدت به خودش جلب کرد طوری که مخالفان یهودیش را بسیار مضطرب ساخت.

هنگامی که عیسی تاجران را از معبد بیرون انداخت و سیستم معبد را مورد

انتقاد قرار داد، آنها دخالت کردند و عیسی را توسط یک نگهبان معبد توقیف کردند. ظاهراً یک شاگرد یهودی به او خیانت کرده بود. مقامات یهودی عیسی مسیح را به عنوان شورشگر به فرماندار پنطیوس پیلاطس تحویل دادند.

آیا پیلاطس واقعاً به بیگناهی عیسی معتقد بود، آنچه که انجیل ها ادعا می کنند، مورد تردید است. او در آنزمان به بیرحمی و ضد یهودی بودن معروف بود. او عیسی را محکوم به صلیب کشیده شدن کرد و دستور داد او را در خارج از دروازه اورشلیم در یک مکانی به نام جلجاتا (گلگاتا) بلافاصله اعدام کنند.

پیلاطس امر می کند که روی صلیب او دلیل اعدامش را به

die den Grund für die Hinrichtung angeben sollte „König der Juden“ (INRI). So kann man sagen, dass Jesus wie ein politischer Rebell gekreuzigt wurde.

Jesus – Er lebt

In der Bibel wird erzählt ...,

dass Jesus nach seinem Tod von einem angesehenen Juden, Joseph von Arimathia, in einer Grabkammer bestattet worden ist.

Jesu Freunde und Anhänger waren nach seinem Tod niedergeschlagen und verzweifelt. Mit einem solchen Ende hatten sie nicht gerechnet.

Doch drei Tage nach der Kreuzigung kamen einige Frauen bestürzt und aufgeregt zu den Jüngern. Sie erzählten, das Grab Jesu sei leer. Und Jesus sei ihnen erschienen.

Die Jünger glaubten den Frauen anfangs nicht, doch als sie selbst zum Grab gingen, sahen sie, dass es tatsächlich leer war.

اینصورت بنویسند: "پادشاه یهودیان". بنابراین می توان گفت که عیسی مسیح به عنوان یک شورشگر سیاسی به صلیب کشیده شد.

عیسی – او زنده است

کتاب مقدس تعریف می کند ...،

که عیسی مسیح بعد از مرگ توسط یک یهودی محترم به نام ژوزف از آزما در یک آرامگاه خانوادگی دفن شده است.

دوستان و طرفداران عیسی پس از مرگ او مردد و شکسته شده بودند. چنان پایانی را هیچ کس تصور نمی کرد.

اما سه روز بعد از مصلوب شدن، چندین زن با ناراحتی و تشویش و هیجان پیش شاگردان عیسی آمدند. آنها تعریف کردند که قبر عیسی خالی است. و عیسی جلوی آنها ظاهر شده است.

شاگردان او ابتدا حرف زنان را باور نکردند اما وقتی که خودشان بر سر قبر رفتند، دیدند که قبر واقعا خالی است.

Und auch sie sahen in den nächsten Tagen Jesus selbst – als einen Lebenden.

Nun verloren sie alle Angst, gingen in die Öffentlichkeit und verkündeten: Jesus lebt!

Gott hat ihn auferweckt zu neuem Leben. Darum ist alles gültig, was Jesus von Gott erzählt hatte.

In der Folge begannen sie Gemeinden zu gründen, die trotz Verfolgung durch den römischen Staat größer wurden und sich immer mehr ausbreiteten.

و آنها در روزهای بعد خود عیسی را می دیدند – مثل زندگان.

از آن پس ترس آنها ریخته شد، بطوریکه به مجامع عمومی رفتند و اعلام کردند که عیسی زنده است!

خدا او را به زندگانی برگردانده است. به همین خاطر همه چیزهایی که عیسی برای ما از خدا تعریف کرده است، حقیقت دارد.

در پی آن پیروان عیسی شروع کردند به بنا گذاشتن جوامعی که با وجود تعقیب از سوی دولت روم بزرگتر می شدند و بیشتر گسترش می یافتند.

GEBOTE – Spielregeln für die Freiheit

Durch die Wüste bewegte sich ein endloser Zug von Menschen. Alte, Junge, viele Familien mit Kindern, dazwischen Tiere und Karren mit Töpfen und Hausrat. Die Israeliten, die es geschafft hatten, aus Ägypten herauszukommen. Wie sie es geschafft hatten, das grenzte an ein Wunder.

Als Sklaven hatten sie in Ägypten arbeiten müssen: Ziegel brennen, Kanäle graben, auf den Feldern arbeiten. Die Ägypter befahlen, die Israeliten mussten gehorchen. So ging das viele Jahre.

Die meisten hatten die Hoffnung längst aufgegeben, noch einmal freizukommen. Da erhielten sie durch Gott einen neuen Anführer: Mose. Er trat vor seine Landsleute und sagte ihnen: „Gott hat euer Elend gesehen, er will euch befreien. Er will euch in ein Land führen, in dem ihr frei leben könnt und genug zu essen habt.“

فرمانها – قوانین برای آزادی

در میان بیابانها صفهایی بی انتها از مردم در حال حرکت بودند. پیران، جوانان، خانواده های زیادی با کودکانشان، در این میان آنها حیوانات و چرخ دستی ها که سوار آنها ظروف خانگی و بعضا افراد خانواده های بنی اسرائیلی هایی بودند که موفق به خروج از مصر شده بودند. چگونگی موفقیت آنها خیلی معجزه انگیز است.

آنها مجبور بودند به عنوان برده در مصر کار کنند. در ساخت آجرها، حفاری کانال ها و در کشتزارها خدمت کنند. مصریان فرمان می دادند و بنی اسرائیل مجبور به اطاعت بودند. سالها به این ترتیب گذشت.

مدتها بود که یهودیان امید آزادی دوباره خود را از دست داده بودند. در آن هنگام آنها از خدا یک رهبر جدید دریافت کرده بودند: "موسی". او جلوی هموطنان خود آمده و به آنها گفت: "خدا بدبختی های شما را دیده است و می خواهد شما را آزاد کند. او می خواهد شما را به کشوری ببرد که در آن شما بتوانید آزادانه زندگی کنید و به اندازه کافی غذا برای خوردن بدست آورید."

Nicht alle Israeliten haben Mose anfangs geglaubt. Doch dann erlebten sie unglaubliche Dinge:

Das Wasser des Nils verwandelte sich in Blut, Heuschrecken überfielen die Felder, eine Finsternis verdunkelte drei Tage das Land.

Gott hatte den Ägyptern diese Plagen geschickt, damit die Israeliten das Land verlassen durften. Endlich gab der Pharao nach.

Doch kaum waren die Israeliten weg, da bereute der Pharao seinen Entschluss. Wer sollte nun die Sklavenarbeit machen in Ägypten? Mit seinem Heer setzte er den Israeliten nach.

Als diese die Streitwagen der Ägypter näher kommen sahen, wurden ihnen die Knie weich. Was konnten sie gegen diese hoch gerüsteten Soldaten schon ausrichten?

Doch wie ein Wunder wurden sie gerettet. Sie schafften es noch einen Meeresarm zu durchqueren. Über den Ägyptern jedoch brachen die Fluten zusammen.

Nun waren sie in der Wüste. Eigentlich hatten sie allen Grund Gott dankbar zu sein. Aber sie murrten: Nichts als Wüste! Kaum etwas Richtiges zu essen.

در ابتدا بنی اسرائیلی ها موسی را باور نکردند اما بعدا اتفاقیهای باور نکردنی دیگری رخ داد:

آب نیل تبدیل به خون شد، ملخ ها بر کشتزارها تاختند و تاریکی محضی به مدت سه روز همه چیز را تحت الشعاع خود قرار داد.

خداوند این بلاها را بر مصری ها نازل کرده بود تا اسرائیلی ها اجازه داشته باشند کشور را ترک کنند. سرانجام فرعون مصر کوتاه آمده بود.

اما به محض اینکه بنی اسرائیل رفتند، فرعون از تصمیم خود پشیمان شد. چه کسی حالا باید کارهای مردگان را در مصر انجام دهد. او با سپاه خود به دنبال بنی اسرائیلی ها براه افتاد.

هنگامی که یهودیان نزدیک شدن ارا به های مصریان را دیدند زانوهایشان سست شد و نمیدانستند که چکاری می توانند در برابر این سربازان بشدت مسلح مصری انجام دهند.

اما آنها معجزه آسا نجات یافتند زیرا که موفق شدند از دریا بگذرند، درحالیکه مصری ها دچار سیل و موج های نابود کننده شده بودند.

اگرچه آنها هنوز در بیابان بودند، اما در واقع اسرائیلیها دلیل های زیادی برای سپاسگزاری از خدا داشتند. آنها در عین

Und dann der Durst – und der Staub. Jeden Tag! „Wo ist das versprochene Land?“, hielten sie Mose entgegen. „Du mit deinem Gott! Uns geht die Wüste langsam auf die Nerven.“

Da wurde Mose böse: „Habt ihr vergessen, dass Gott euch gerettet hat? Undankbares Volk! Gott hat euch aus Ägypten befreit und er wird weiter zu euch halten. Verlasst euch drauf!“

Nach einigen Wochen kamen sie an einen großen Berg. Hier ließ Mose anhalten. Dann sagte er: „Gott will einen Bund mit euch schließen. Er will euch zu seinem Volk machen und immer für euch da sein. Er will aber auch, dass ihr ihn anerkennt und alle anderen Götter vergesst.“

Am nächsten Tag stieg Mose den Berg hinauf. Es war der Berg Horeb, der Berg, auf dem Mose Gott begegnete. Den ganzen Tag über blieb Mose auf dem Berg, den Blicken der Israeliten entzogen. Als er wieder hinunterkam, hatte er zwei Steintafeln bei sich. Auf ihnen standen die Zehn Gebote, Gott hatte sie Mose gegeben als Zeichen für den Bund, den er mit den Is-

حال زمزمه کنان گله می کردند: فقط بیابان! بی غذایی و تشنگی! و گرد و غبار هر روزی! ویا سؤال میکردند: "سرزمین موعود کجاست؟ و بدینگونه" موسی را سرزنش می کردند. برو تو با آن خدایت! صحرا مدام ما را عصبی میکند!

موسی هم عصبانی می شد: فراموش کرده اید که خدا شما را نجات داده است؟ ملت ناشکر! خداوند شما را از مصر نجات داده است و او خود شما را حفظ خواهد کرد. بر او تکیه کنید!

پس از چند هفته آنها به کوهی بزرگ رسیدند. در اینجا موسی اجازه توقف داد. سپس گفت خدای من می خواهد با شما یک عهد و پیمان ببندد و شما را مورد عنایت خویش قرار دهد و همیشه ب شما باشد. اما او هم می خواهد که شما او را تأیید کنید و حاکمیت او را برسمیت بشناسید و تمامی خدایان دیگر را فراموش کنید.

روز بعد موسی به بالای کوه رفت. این کوه هُرب بود، کوهی که بر روی آن موسی خدا را ملاقات کرد. موسی تمام روز روی آن کوه ماند، پنهان از دید بنی اسرائیل. وقتی که از کوه پایین آمد دو لوحه سنگی به همراه داشت. روی آنها احکام دهگانه حک شده بودند. خدا آنها را به موسی داده بود به عنوان نشانه ای از پیمانی که او با بنی اسرائیل بسته بود

raeliten geschlossen hatte.

Die Zehn Gebote waren Gottes Regeln für das Leben in der Freiheit, das nun vor den Israeliten lag.

Die Zehn Gebote haben in der Bibel eine Überschrift, die zeigt, wie die Gebote verstanden werden wollen.

Sie heißt: „Ich bin der Herr, dein Gott. Ich habe dich aus Ägypten, aus der Sklaverei, befreit.“ Die Zehn Gebote sind die Spielregeln für die Freiheit.

ABENDMAHL – Das letzte Abendessen Jesu mit seinen Freunden

Am Abend vor seinem Tod ist Jesus mit seinen Freunden zusammen. Sie feiern das Passahfest ihres Volkes. Jemand hatte ihnen in einem vornehmen Haus einen Raum überlassen.

Dort ist alles vorbereitet: Der Tisch ist mit Brot und Wein gedeckt, das Passahlamm ist gebraten, die Kräuter stehen bereit. Jesus und seine Freunde liegen auf flachen Polstern um den Tisch, sie reden miteinander, sie essen und trinken.

Doch dann wird dieses Passahmahl ganz anders. Jesus

آن ده فرمان قوانین خدا برای زندگی در آزادی بودند که حالا جلوی بنی اسرائیل گذاشته شده بودند.

ده فرمان در کتاب مقدس نشان دهنده این هستند که احکام چطور می خواهند قابل درک بشوند. یعنی: "من خداوند هستم، پروردگار تو. من شما را از برده داری در مرزجات دادم. ده فرمان قوانین آزادی هستند."

ربانی – شام آخر مسیح با یارانش

شب قبل از مرگ عیسی مسیح، او و یارانش دور هم جمع هستند. آنها عید فصح مردمشان را جشن گرفته اند. کسی به آنها اتاقی در یک خانه اعیانی داده است.

در آنجا همه چیز مرتب و آماده است: روی میز نان و شراب چیده شده؛ بره عید فصح کباب شده، سبزیجات فراوان آماده هستند. عیسی و دوستانش بر مخته تخت دور میز نشسته اند. آنها با هم صحبت می کنند و می خورند و می نوشند.

اما بعدا این عید فصح شکل دیگری به خود می گیرد. عیسی

weiß, dass dies das letzte Mahl für ihn ist. Er sagt: „Amen, ich sage euch, einer von euch wird mich verraten.“ Seine Freunde reagieren bestürzt. Einer nach dem anderen fragt: „Doch nicht etwa ich?“ „Einer von euch wird es tun“, sagt Jesus. „Einer, der mit mir aus derselben Schüssel isst.“

Während sie alle essen, nimmt Jesus das Brot, spricht ein Dankgebet, bricht es in Stücke und gibt es den Freunden: „Nehmt und esst! Das ist mein Leib, der für euch gegeben wird.“

Dann nimmt er den Becher mit Wein, spricht noch einmal ein Dankgebet, reicht ihn den Freunden und sie trinken alle daraus. Jesus sagt zu ihnen: „Nehmt und trinkt alle daraus!

Dieser Kelch ist der neue Bund in meinem Blut, das für euch vergossen wird zur Vergebung der Sünden. Solches tut, so oft ihr es trinkt, zu meinem Gedächtnis!“ Und er fügt hinzu: „Ich sage euch: Von nun an werde ich keinen Wein mehr trinken, bis ich zusammen mit euch trinken werde im Reich Gottes.“

Danach singen sie zusammen ein Loblied und gehen in die Nacht hinaus.

می داند که این آخرین وعده غذای اوست. او رو به یارانش می گوید: "آمین، به شما می گویم، یکی از شما به من خیانت می کند." دوستانش با نگرانی زیاد واکنش نشان می دهند. یکی بعد از دیگری می پرسد: "مطمئناً آن خائن من نخواهم بود؟"

"یکی از شما اینکار را خواهد کرد": عیسی می گوید، "یکی که با من هم کاسه هست."

در حالی که همه مشغول صرف غذا هستند، عیسی نان را بر می دارد، یک دعای شکرگزاری می خواند، نان را خرد کرده به چند قطعه و آن را به دوستانش می دهد: "بگیرید و بخورید! این بدن من است که قربانی شما می شود

". بعد جام شراب را بر می دارد و دوباره دعای شکرگزاری می خواند، آنرا به حواریونش می دهد و همه از آن می نوشند. عیسی به آنها می گوید: "بردارید و همگی از آن بنوشید!

این پیاله عهد جدید است در آن خون من، که برای آمرزش گناهان شما ریخته می شود. اینکار را بکنید، هر بار که می نوشید به یاد من باشید!" و اضافه می کند: "من به شما می گویم که از حالا به بعد من دیگر شرابی نخواهم نوشید تا زمانی که من با شما در سرزمین پادشاهی خدا نوشیده شویم."

سپس همه با هم سرود می خوانند و می روند بیرون در شب.

Nach Markus 14,12-26

Was Jesus mit dem Abendmahl sagen wollte, haben seine Freunde erst später begriffen: Wie das Brot, so wurde auch sein Leib zerbrochen. Wie der Wein, so wurde auch sein Blut vergossen. Jesus, der Schuldlose, starb für uns, die Schuldigen: als Zeichen für die neue Verbundenheit zwischen Gott und den Menschen. Wenn wir im Namen Jesu zusammenkommen, miteinander Brot essen und Wein trinken, dann geht die Geschichte Jesu weiter.

چیزی که عیسی با شام خداوند می خواست بگوید، حواریونش

بعدها درک کردند:

بدن او اینطور شکسته شد، مثل نان.

خون او اینطور ریخته شد، مثل شراب.

عیسی مسیح، بی گناه، برای ما گناهکاران کشته شد: به عنوان علامت یک عهد و دلبستگی جدید بین خدا و انسانها. هنگامی

که ما با نام عیسی دور هم جمع می شویم، با هم نان می

خوریم و شراب می نوشیم، پس داستان عیسی همچنان ادامه دارد.

Die Zehn Gebote

Sie gehören zu den bekanntesten und wichtigsten Lebensregeln.

Für Juden und Christen sind sie bis heute eine Richtschnur für ein verantwortliches Leben in der Gesellschaft.

- I. Ich bin der Herr, dein Gott. Du sollst keine anderen Götter haben neben mir.
- II. Du sollst dir kein Gottesbild machen, das du anbetest und dem du dienst.
- III. Du sollst den Namen des Herrn, deines Gottes nicht missbrauchen.
- IV. Du sollst den Feiertag heiligen.
- V. Du sollst deinen Vater und deine Mutter ehren, auf dass es dir wohl ergehe und du lange lebest auf Erden.
- VI. Du sollst nicht töten.
- VII. Du sollst nicht ehebrechen.
- VIII. Du sollst nicht stehlen.
- IX. Du sollst nicht falsch Zeugnis reden wider deinen Nächsten.
- X. Du sollst nicht begehren, was deinem Nächsten gehört.

ده فرمان:

آنها جزء معروفترین و مهمترین قواعد زندگی هستند

. برای یهودیان و مسیحیان آنها تا به امروز هنوز یک راهنما برای زندگی پر مسئولیت در جامعه است.

۱ - من خداوند خالق تو هستم. تو را معبود دیگری جز من نباشد.

۲ - هیچ تصویری از خدا نساز که آنرا بپرستی و به او خدمت کنی

۳ - از نام خدای خالقت سوء استفاده نکن

۴ - روز تعطیل را به یاد داشته باش تا آن را مقدس بداری

۵ - پدر و مادرت را احترام بگذار تا حالت خوب باشد و عمر طولانی روی زمین داشته باشی

۶ - قتل نکن

۷ - زنا نکن

۸ - دزدی نکن

۹ - شهادت دروغ نده

۱۰ - چشم طمع به مال و ناموس دیگران نداشته باش

Glauben

Jeder Mensch glaubt an etwas, auch wenn er meint, er glaubt nichts. Er kann nicht von dem leben, was er sehen und beweisen kann.

Niemand kann einen Menschen lieben, wenn er nicht glauben will, denn der andere kann nicht ständig beweisen, dass er es ernst meint.

Niemand kann einem anderen vertrauen, wenn er nicht glauben will, denn der andere kann ihm nicht beweisen, dass er Vertrauen verdient.

Niemand kann etwas planen oder tun, wenn er nicht glauben will, denn er kann nicht wissen, was die Zukunft bringt.

ایمان

هر انسانی به چیزی معتقد است، حتی اگر می گوید که هیچ چیز را باور ندارد. او نمی تواند با آنچه را که می تواند ببیند و ثابت کند زندگی کند.

هیچکس نمی تواند دیگری را دوست داشته باشد، وقتی او نمی خواهد باور کند، چونکه دیگری دائما باید ثابت کند، که منظورش جدی است.

هیچکس نمی تواند دیگری را دوست داشته باشد، چونکه دیگری نمی تواند دائما به او ثابت کند، که او سزاوار اعتماد است.

هیچکس نمی تواند کاری و برنامه ریزی کند یا انجام بدهد، چرا که او نمی تواند بداند که آینده چه خواهد آورد.

Glauben heißt Vertrauen!

*Wenn einer glaubt, heißt das nicht,
dass er Unvernünftiges behauptet,
weil er seine Vernunft nicht gebrauchen will,
dass er Ungenaues hinnimmt,
weil er nichts Genaues weiß,
dass er von einer jenseitigen Welt träumt,
dass er die diesseitige nicht liebt,
dass er sich an Meinungen von gestern klammert,
weil er mit der heutigen Zeit nicht zurechtkommt.
Wer glaubt, vertraut -
auch wo er keine Beweise hat!*

Jörg Zink

ایمان یعنی اعتماد

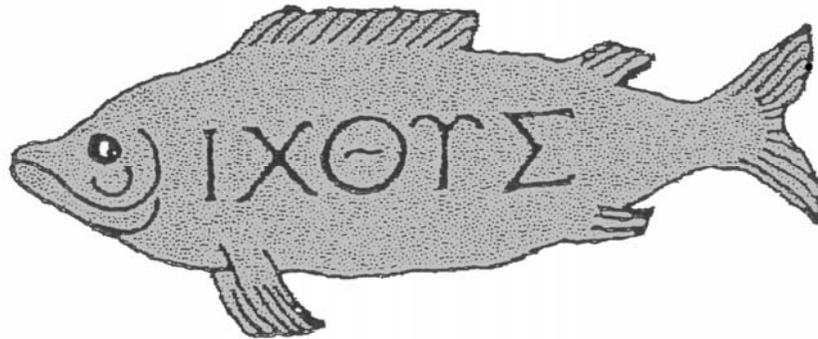
اگر کسی معتقد است، به این معنا نیست،
که او بی دلیل ادعا می کند،
چراکه او نمی خواهد از منطق خود استفاده کند،
چیزی نا مفهوم را می پذیرد،
چرا که او هیچ چیز را دقیق نمی داند،
که رؤیاهای او از جهانی فراتر از آن است،
چرا که او به این جهان دنیوی عشق نمی ورزد،
که او به نظرات دیروز چسبیده است،
چرا که او با زمان امروزی کنار نمی آید،
کسی که ایمان دارد، اعتماد دارد حتی زمانی که او هیچ شاهد و
مدرکی ندارد.
" ایمان به خدا یعنی تکیه محکم داشتن "

یُرگ سینک

**GLAUBENSBEKENNTNIS –
Das Apostolische Glaubensbekenntnis**

**عقیده –
آئین عقیده رسولان**

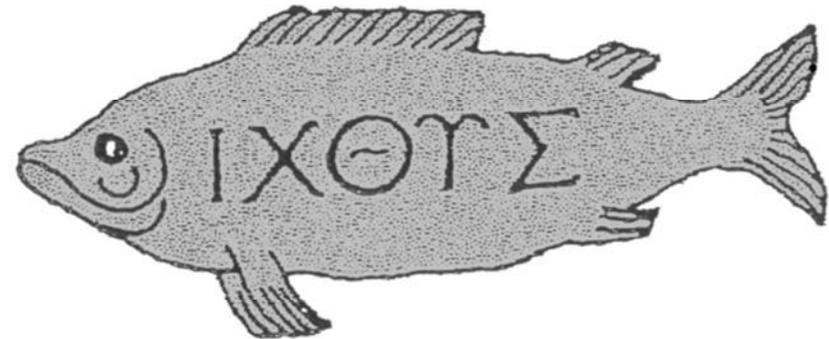
ICHTHYS = Fisch

I	=	Jesus
CH	=	Christus
TH	=	Theou (=Gottes)
Y	=	Yios (=Sohn)
S	=	Soter (=Retter)

Während der Zeit der Christenverfolgung unter den Römern wurde das Bild des Fisches zum Geheimzeichen, an dem sich die Christen untereinander erkannten.

ICHTHYS = ماهی

I	=	عیسی
CH	=	مسیح
TH	=	خداوند
Y	=	پسر
S	=	نجات دهنده

در زمان آزار و تعقیب مسیحیان تحت حکومت رومیان تصویر ماهی نشانه مخفی شده ای بود که با آن مسیحیان همدیگر را می شناختند.

ماهی در زبان یونانی:

Fisch heißt auf Griechisch Ichthys.

Jeder Buchstabe steht für ein Wort. Hintereinander gelesen ergeben diese Worte ein kurzes Glaubensbekenntnis.

Das „Apostolische Glaubensbekenntnis“ fasst mit wenigen Sätzen das Wesentliche des christlichen Glaubens zusammen. Es entstand schon vor etwa 1700 Jahren.

Zuerst wurde es in Taufgottesdiensten von denen gesprochen, die sich bekehren und taufen lassen wollten. Heute ist es das Bekenntnis, das in allen christlichen Kirchen auf der Erde gesprochen wird.

Ich glaube an Gott,

den Vater, den Allmächtigen,
den Schöpfer des Himmels
und der Erde,

ICHTHYS

نامیده می شود. هر حرف یک کلمه است که یکی پس از دیگری قرار گرفته، به عنوان یک عقیده مختصر خوانده می شوند.

آئین عقیده رسولان در چند جمله ملزومات ایمان مسیحی را خلاصه می کند که تقریباً ۱۷۰۰ سال پیش بوجود آمد و در نخست در مراسم عبادت غسل تعمید کسانی گفته می شد که توبه کرده بودند و می خواستند غسل تعمید کرده باشند.

امروزه آن تعهد در تمام کلیساهای مسیحی در روی زمین گفته می شود.

من به خدا ایمان دارم

من به خدا ایمان دارم
به پدر، قادر مطلق
خالق آسمان و زمین

und an Jesus Christus,

seinen eingeborenen Sohn, unsern Herrn,
empfangen durch den Heiligen Geist,
geboren von der Jungfrau Maria,
gelitten unter Pontius Pilatus,
gekreuzigt, gestorben und begraben,
hinabgestiegen in das Reich des Todes,
am dritten Tage auferstanden von den Toten,
aufgefahren in den Himmel;
er sitzt zu Rechten Gottes,
des allmächtigen Vaters;
von dort wird er kommen,
zu richten die Lebenden und die Toten.

Ich glaube an den Heiligen Geist,

die heilige christliche Kirche,
Gemeinschaft der Heiligen,
Vergebung der Sünden,
Auferstehung der Toten
und das ewige Leben.

و به عیسی مسیح،

تنها پسر او، پروردگار ما
پذیرفته شده توسط روح القدس،
متولد شده از مریم باکره،
رنج برده تحت پنطیوس پیلاتس،
مصلوب شده، مرده و به خاک سپرده شده،
فرود آمده به قلمرو مردگان
در روز سوم دوباره برخاسته از مردگان،
صعود به آسمان،
او در سمت راست خدا نشسته
پدر قادر متعال
از آنجا او خواهد آمد
برای قضاوت زندگان و مردگان.

من به روح القدس ایمان دارم،

کلیسای مقدس مسیحی، جامعه مقدس،
آمزش گناهان،
رستخیز مردگان،
و زندگی جاودانی.

غسل تعمید

Die Taufe

Die Taufe ist die grundlegende kirchliche Handlung, durch die die Getauften zu "Gliedern am Leib Christi" werden und ihre Mitgliedschaft in der Kirche begründen. Die Taufe kann in einem eigenen Taufgottesdienst abgehalten werden. Seit längerer Zeit ist es ein Anliegen, Tauffeiern wieder stärker in die Gemeindegottesdienste zu integrieren. So kommt die Aufnahme des Täuflings in die Gemeinde in besonderer Weise zum Ausdruck.

Für die Taufe eines Kindes werden Patinnen oder Paten berufen. Aber auch in jedem anderen Lebensalter kann ein Mensch getauft werden. Der Taufe geht dann eine Taufvorbereitung voraus. In einigen Fällen geschieht die Taufe im Zusammenhang mit der Konfirmation. Die Anmeldung zur Taufe geschieht in Ihrem Pfarramt.

Taufsprüche finden Sie beispielsweise unter www.taufspruch.de. Die dort angebotene Datenbank kann Ihnen dabei helfen, einen geeigneten Bibelspruch für die Taufe Ihres Kindes bzw. für Ihre eigene Taufe zu finden.

غسل تعمید یکی از اعمال اساسی کلیسایی است که توسط آن فرد تعمید شده عضوی از اعضای بدن مسیح (پیوند فرد معتقد با مسیح) می شود و عضویت در کلیسا را توجیه می کند. غسل تعمید ممکن است در یک مراسم عبادت وابسته به غسل تعمید جداگانه برگزار شود. از مدت زمانی طولانی سعی می شود غسل تعمیدها را قویتر در مراسم عبادت عمومی ادغام دهند تا قبول شدن غسل تعمید شونده در جامعه با حالت خاصی بیان شود.

برای غسل تعمید یک کودک، مادر خوانده یا پدر خوانده منصوب می شود. اما همینطور هر انسانی در هر سنی می تواند غسل تعمید شود. غسل تعمید بعد از یک برنامه آمادگی انجام می شود. در برخی از موارد غسل تعمید با مراسم تأیید (کنفورماتسیون) انجام می شود. ثبت نام برای غسل تعمید توسط دفتر تبلیغات کلیسای محله فرد انجام می شود.

اصطلاحات غسل تعمید را به عنوان مثال می توانید در این صفحه ببینید:

www.taufspruch.de/

در آنجا می توانید از پیشنهادات ارائه شده برای غسل تعمید فرزند خود یا همینطور غسل تعمید خود استفاده کنید.

Christliche Feste und Feiertage

Advent

Wer denkt bei dem Wort „Advent“ nicht an Kerzen, Gebäck oder an den Adventskalender? Doch früher war die Adventszeit eine Fastenzeit, in der täglich nur eine Mahlzeit gegessen wurde. Denn Advent heißt „Ankunft“. Mit dem Fasten wollte man sich auf die Ankunft Jesu Christi vorbereiten, die Weihnachten gefeiert wird.

Mit dem 1. Advent beginnt jeweils das neue Kirchenjahr.

Weihnachten

Am 25.12. feiern evangelische und katholische Christen den Geburtstag Jesu. Richtig voll sind die Kirchen aber schon einen Tag vorher.

Der Heiligabend ist zum Haupttag des Weihnachtsfestes geworden – vor allem natürlich wegen der „Bescherung“.

اعیاد و تعطیلات مسیحی

ظهور

چه کسی با شنیدن کلمهٔ ظهور (آدونت) به شمع، شیرینی و یا تقویم ظهور فکر نمی کند؟
اما در گذشته فصل ظهور یک دورهٔ روزه داری بوده که فقط یک وعده غذا خورده می شد. چونکه ظهور یعنی رسیدن. مؤمن با روزه گرفتن خود را برای ظهور عیسی مسیح پاماده می کند که در زمان کریسمس جشن گرفته می شود.

با اولین یکشنبه ظهور، هر سال، سال کلیسایی جدید شروع می شود.

کریسمس

در روز ۲۵/۱۲ ما مسیحیان پروتستان و کاتولیک تولد عیسی مسیح را جشن می گیریم. اما کلیساها یک روز قبل خیلی شلوغتر هستند.

شب کریسمس تبدیل به روز اصلی کریسمس شده است.

Geschenke, Festessen und Weihnachtsferien haben den eigentlichen Sinn des Weihnachtsfestes immer mehr in den Hintergrund treten lassen: Durch Jesus von Nazaret ist Gott nicht mehr fern und unerreichbar, sondern mitten unter den Menschen.

Karfreitag

Am Karfreitag denken die Christen an die Kreuzigung und den Tod Jesu.

Durch seinen Kreuzestod hat er die Sünden aller Menschen auf sich genommen.

Karfreitag ist der höchste Feiertag für evangelische ChristInnen.

Ostern

Ostern, das Fest der Auferstehung Jesu, ist der höchste Feiertag in der Kirche. Das sieht man auch daran, dass die Termine anderer kirchlicher Feiertage von Ostern abhängen: 40 Tage vor Ostern beginnt die Passionszeit, 40 Tage nach Ostern ist der Himmelfahrtstag und 10 Tage später wird Pfingsten gefeiert.

Der Ostertermin selbst liegt immer auf dem 1. Sonn-

بخصوص مراسم هدیه دادن، هدایا، ضیافت ها و مهمانی های کریسمس طبیعتاً معنی اصلی کریسمس را پنهان کرده اند: توسط عیسی ناصری دیگر خدا دور و غیر قابل دسترسی از ما نیست بلکه همیشه در میان ما انسانهاست.

جمعه نیک

در روز جمعه نیک مسیحیان به مصلوب شدن و مرگ حضرت عیسی مسیح فکر می کنند.

با مرگش روی صلیب گناهان همه انسانها را بر دوش خود گرفت.

جمعه نیک بزرگترین روز تعطیل برای مسیحیان پروتستان است.

عید پاک

عید پاک، عید قیام و رستاخیز مسیح، از بزرگترین تعطیلات در کلیسا بشمار می رود. اهمیت آنرا میشود در این دید که تاریخ تعطیلات دیگر کلیسا به عید پاک بستگی دارد. ۴۰ روز قبل از عید پاک زمان روزه گیری آغاز می شود، ۴۰ روز بعد از عید پاک معراج و ۱۰ روز بعدش پنطیکاست، عید پنجگانه (عید نزول) جشن گرفته می شود.

تاریخ عید پاک خود همیشه در اولین یکشنبه پس از اولین ماه

tag nach dem ersten Frühjahrsvollmond (frühestens 22.3., spätestens 25.4.). Die ersten Christen kannten übrigens noch kein eigenes Osterfest, sondern feierten die Auferstehung Jesu an jedem Sonntag – aber ohne Osterhase und Ostereier.

Himmelfahrt

Mit der Himmelfahrt Jesu können offenbar auch viele Christen nicht mehr viel anfangen. Dabei enthält das Fest „Christi Himmelfahrt“ eine wichtige Botschaft: Jesus ist an der Seite Gottes, er ist der Herr der Welt.

Pfingsten

Die Apostelgeschichte erzählt, was sich 50 Tage nach Ostern (Pfingsten = griechisch „der fünfzigste Tag“) ereignete:

Unter dem Einfluss des Heiligen Geistes beginnen die Jünger Jesu allen Menschen, die sich aus vielen Ländern zum jüdischen Wochenfest in Jerusalem versammelt haben, von Jesus zu erzählen. Die Kirche feiert Pfingsten daher ihren Geburtstag.

کامل بعد از شروع بهار (زودترینش ۲۲ ماه مارس و دیرترینش ۲۵ ماه آپریل) می باشد.
ضمناً مسیحیان اولیه هنوز جشن عید پاک را به اینصورت نمی شناختند بلکه جشن رستاخیز را در هر یکشنبه جشن می گرفتند اما بدون خرگوش شکلاتی و تخم مرغ رنگی.

معراج

ظاهراً برای خیلی از مسیحیان هم درک معراج عیسی مسیح واقعیت سختی است. در صورتی که جشن معراج مسیح شامل پیام مهمی است: مسیح در کنار خدا هست، او پروردگار جهان است.

پنطیکاست (عید نزول روح القدس بر حواریون عیسی)

کتاب اعمال رسولان تعریف می کند که ۵۰ روز پس از عید پاک (پنطیکاست یونانی از روز پنجاهم است) چه رخ داده است:

تحت نفوذ روح القدس، شاگردان عیسی با همه کسانی که از بسیاری از کشورها به مناسبت جشنواره هفتگی یهودیان در اورشلیم جمع شده بودند، شروع به تعریف کردن از عیسی می کنند. به همین خاطر جشن پنطیکاست، جشن تولد کلیسا است.

Fronleichnam

In einer festlichen Prozession wird an diesem Tag (Donnerstag nach dem ersten Sonntag nach Pfingsten) in der Katholischen Kirche eine geweihte Hostie durch Straßen und Felder getragen, um diese durch den in der Hostie anwesenden Christus segnen zu lassen.

Erntedankfest

Am ersten Sonntag im Oktober wird in den evangelischen Kirchen Erntedankfest gefeiert. In der Kirche wird der Altar an diesem Tag mit Früchten und Lebensmitteln geschmückt, die daran erinnern sollen, dass wir in und von der Schöpfung Gottes leben.

Reformationstag

Am 31.10.1517 veröffentlichte Martin Luther 95 Thesen zur Erneuerung der damaligen Kirche. Damit begann die Reformation. Im Gedenken an diesen Tag werden in vielen evangelischen Kirchen am 31.10. Gottesdienst gefeiert. Ein staatlicher Feiertag ist dieser Tag jedoch nicht.

عید اولیاء

در یک جشن دسته روی در این روز (اولین پنج شنبه بعد از عید پنطیکاست) در کلیسای کاتولیک مسیحیان یک علم در خیابانها و میدانها حمل می کنند تا از این طریق با حضور مسیح در عشای ربانی رستگار شوند.

عید شکرگزاری

اولین یکشنبه در ماه اکتبر در کلیساهای پروتستان جشن برداشت محصول برگزار می شود. محراب کلیسا را با میوه و مواد غذایی تزئین می کنند که باید یادآور باشند که ما در و از آفریده های خدا زندگی می کنیم.

روز رفورماتسیون

روز ۱۵۱۷/۷/۳۱ اعلامیه ای مبنی بر ۹۵ تز برای بازسازی کلیسا در آن زمان صادر کرد. بنابر این اصلاحات پروتستانی آغاز شد. به یاد بود اینروز در بسیاری از کلیساهای پروتستان روز ۱۰/۳۱ / عبادت و جشن گرفته می شود. اما این روز تعطیل رسمی نمی باشد.

Allerheiligen

Am 1. November wird in der Katholischen Kirche aller Heiligen gedacht.

Am 2. November wird der Tag „Allerseelen“ als Gedächtnistag für die Verstorbenen begangen.

Buß- und Betttag

In Deutschland war bis 1994 der Buß- und Betttag ein gesetzlicher Feiertag. Er wird in der evangelischen Kirche am vorletzten Mittwoch des Kirchenjahres mit Gottesdiensten begangen, in denen häufig um Frieden gebetet und zur Umkehr aufgerufen wird.

Totensonntag

An diesem Sonntag, dem letzten des Kirchenjahres, werden in den evangelischen Gottesdiensten meist die Namen der im letzten Jahr verstorbenen Gemeindeglieder vorgelesen. Anschließend gehen viele Christen auf die Friedhöfe zu den Gräbern ihrer Angehörigen.

روز کلیه مقدسین مسیحی

روز اول نوامبر در کلیساهای کاتولیک یاد بود مقدسین مسیحی جشن گرفته می شود. روز دوم نوامبر روز یادبود مردگان ارتکاب می شود.

روز دعا و توبه

در آلمان تا سال ۱۹۹۶ روز دعا و توبه روز تعطیل رسمی بود. این روز در کلیساهای پروتستان روز چهارشنبه یکی به آخر مانده از سال کلیسایی با مراسم عبادت جشن گرفته می شود و در آن مراسم اغلب برای صلح دعا کرده می شود و به توبه دعوت می شوند.

روز یکشنبه مرحومان

در این یکشنبه، آخرین یکشنبه سال کلیسایی، در مراسم های عبادت پروتستانی اغلب نام مرحومان سال گذشته اعضای کلیسا خوانده می شود. در خاتمه بسیاری از مسیحیان به گورستان سر قبر بستگان خود می روند.

Ablauf des Gottesdienstes – مراحل انجام مراسم – elements of the service

Am Anfang hören wir Musik, meistens von der Orgel.	در ابتدا به موزیکی که از ارگ پخش میشود گوش می‌کنیم	At the beginning, we listen to music (from the organ).
Die Pfarrerin (oder der Pfarrer) begrüßt die Gemeinde.	سپس کشیش به حاضرین خوش آمد می‌گوید	The priest welcomes the congregation.
Wir singen ein Lied (die Nummer der Lieder im roten Gesangbuch stehen auf der Anzeigentafel).	با هم سرود می‌خوانیم و شماره سرودی که از کتاب قرمز می‌خوانیم روی تخته روبرو نوشته شده است	We sing a hymn (number of the song in the red hymnbook is given on the board).
Votum: „Im Namen des Vaters und des Sohnes und des heiligen Geistes.“ Die Gemeinde antwortet: „Amen.“	به نام پدر، پسر و روح مقدس. آمین	"In the name of the father and the son and the holy spirit." The congregation answers: "Amen"
Wir sprechen einen Psalm aus dem Gesangbuch (ab Nr. 700) und singen danach: „Ehre sei dem Vater und dem Sohn und dem heiligen Geist. Wie es war im Anfang, jetzt und immerdar, und von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.“	ما از کتاب قرمز یک مناجات می‌خوانیم. مناجات‌ها از صفحه ۷۰۰ کتاب شروع میشود (تخته را ببینید) و بعد از آن می‌خوانیم: شکوه برای پدر و پسر و روح مقدس همانطوری که از آغاز بوده و اکنون است و همیشه در دنیا برقرار خواهد بود بدون پایان. آمین	We read a psalm from the red hymnbook (starting from no. 700, see board) and sing afterwards: "Glory be to the Father and the Son and the Holy Spirit. As it was in the beginning as now and ever shall be, world without ending. Amen."
Wir beten und singen danach: „Herr erbarme dich – Christe erbarme dich – Herr erbarm dich über uns!“	مجددا ما دعا و سرود می‌خوانیم: خداوندا رحمت کن - مسیحا رحمت کن - خداوندا در مورد ما رحیم باش	We pray and sing afterwards: "Lord have mercy – Christ have mercy – Lord have mercy on us!"
Wir hören einen Bibelspruch und singen danach: „Ehre sei Gott in der Höhe und Frieden auf Erden und den Menschen ein Wohlgefallen.“	ما یک آیه از انجیل می‌شنویم و در پاسخ می‌خوانیم: بالاترین افتخارات به خداوند، صلح بر روی زمین و حسن نیت برای انسان‌ها	We hear a verse from the bible and sing afterwards: "Glory to God in the highest, on earth peace, good will toward men."
Wir singen ein (kurzes) Lied.	ما یک سرود کوتاه می‌خوانیم	We sing a (short) hymn.

Wir beten und singen danach: „ Amen. “	ما دعا می‌کنیم و می‌خوانیم: آمین	We pray and then sing. “Amen”.
Ein Abschnitt aus der Bibel wird vorgelesen. Danach singen wir: „ Halleluja. Halleluja. “	انجیل خوانده میشود و ما در پاسخ می‌گوئیم: حال لویا - حال لویا	Reading from the bible. Afterwards we sing: “Halleluja, halleluja.”
Wir sprechen das (Apostolische) Glaubensbekenntnis.	سپس ما عقاید حواریون را می‌گوئیم	We say the (Apostles’) Creed.
Wir singen ein Lied.	یک سرود می‌خوانیم	We sing a hymn.
Wir hören die Predigt, Gottes Wort aus der Bibel.	ما به خطبه گوش می‌کنیم. بشارتی از انجیل	We listen to the sermon, the gospel from the bible.
Wir singen ein Lied.	یک سرود می‌خوانیم	We sing a hymn.
(Einmal im Monat feiern wir jetzt Abendmahl.). Wir beten für uns und für andere. Als Abschluss sprechen wir das „ Vaterunser “.	در ماه یک بار ما صمیمیت و همدلی خود را جشن می‌گیریم. ما برای خود و دیگران دعا می‌کنیم. و در پایان دعای خداوند را می‌خوانیم	(Once per month, we now celebrate the Holy Communion.). We pray for us and others. At the end we pray the Lord’s prayer (“Our father in heaven...”).
Wir singen ein Lied.	یک سرود می‌خوانیم	We sing a hymn.
Wir hören Neuigkeiten aus der Gemeinde.	ما به اخبار جدید درباره کلیسایمان گوش می‌دهیم	We listen to news about our congregation.
Wir bekommen Gottes Segen zugesprochen und singen danach: „ Amen. Amen. Amen. “	ما از خدا برکت می‌گیریم و بعد می‌خوانیم: آمین، آمین، آمین	We receive God’s blessing and sing afterwards: “Amen. Amen. Amen.”.
Wir hören Musik und gehen dann aus der Kirche hinaus.	در پایان همراه با موزیک ارگ کلیسا را ترک می‌کنیم	At the end, we listen again to (organ) music and then leave the church.

Glaubensbekenntnis – عقاید حواریون – Apostles' Creed

Ich glaube an Gott,	من اعتقاد دارم به خداوند	I believe in God,
den Vater, den Allmächtigen,	پدر توانا بر همه چیز	the Father Almighty,
den Schöpfer des Himmels und der Erde.	آفریننده آسمان و زمین.	creator of heaven and earth.
Und an Jesus Christus,	به عیسی مسیح	And in Jesus Christ,
seinen eingeborenen Sohn, unsern Herrn,	تنها پسر او، که پروردگار ماست	his only Son, our Lord,
empfangen durch den Heiligen Geist,	همان که توسط روح مقدس آبتن شد،	who was conceived by the Holy Spirit,
geboren von der Jungfrau Maria,	توسط مریم باکره زاده شد،	and born of the virgin Mary,
gelitten unter Pontius Pilatus,	توسط پنطیوس پیلطس رنجانده شد،	suffered under Pontius Pilate,
gekreuzigt, gestorben und begraben,	مصلوب شد، درگذشت و به خاک سپرده شد؛	was crucified, died and was buried.
hinabgestiegen in das Reich des Todes,	او به مردگان فرود آمد.	He descended to the dead.
am dritten Tage auferstanden von den Toten,	در روز سومش دوباره بلند شد؛	On the third day He rose again.
aufgefahren in den Himmel;	او به آسمان صعود کرد،	He ascended into heaven,
er sitzt zur Rechten Gottes, des allmächtigen Vaters;	او در دست راست پدر نشسته است،	he is seated at the right hand of the Father,
von dort wird er kommen, zu richten die Lebenden und die Toten.	و روزی برای قضاوت زندگان و مردگان باز می‌گردد.	and he will come to judge the living and the dead.
Ich glaube an den Heiligen Geist,	من باور دارم به روح مقدس،	I believe in the Holy Spirit,
die heilige christliche Kirche,	به کلیسای مقدس کاتولیک،	the holy Christian church,
Gemeinschaft der Heiligen,	به صمیمیت و همدلی قدسین،	the communion of saints,
Vergebung der Sünden,	به آمرزش گناهان،	the forgiveness of sins,
Auferstehung der Toten	به رستاخیز مردگان،	the resurrection of the body,
und das ewige Leben. Amen.	و به آخرت. آمین.	and the life everlasting. Amen.

Vater Unser – دعای خداوند – Lord's Prayer

Vater unser im Himmel,	ای پدر ما که در آسمان هستی،	Our Father in heaven,
geheiligt werde Dein Name.	نامت مقدس باد.	hallowed be your name.
Dein Reich komme.	فرمانروایی تو برقرار شود.	Your kingdom come,
Dein Wille geschehe	خواسته های تو انجام شود	your will be done,
wie im Himmel, so auf Erden.	بر روی زمین همانطوری که در آسمان اینگونه است.	on earth as it is in heaven.
Unser tägliches Brot gib uns heute.	به ما روزی رسان در این روز،	Give us this day our daily bread,
Und vergib uns unsere Schuld,	و گناهانمان را ببخش،	And forgive us our trespasses,
wie auch wir vergeben unseren Schuldigern.	همانگونه که ما گناهان دیگران را میبخشیم،	as we forgive them that trespass against us.
Und führe uns nicht in Versuchung,	ما را از وسوسه دور بدار،	And lead us not into temptation,
sondern erlöse uns von dem Bösen.	از شرارت و کارهای بد.	but deliver us from evil.
Denn Dein ist das Reich und die Kraft und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen	همانا فرمانروایی شایسته توست، و قدرت و جلال و شکوه، از برای همیشه تا همیشه. آمین.	For thine is the kingdom, the power, and the glory, for ever and ever. Amen.